ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 15ης Σεπτεμβρίου 2016*

«REACH — Οφειλόμενο τέλος για την καταχώριση ουσίας — Μείωση του τέλους στην περίπτωση πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Σφάλμα στη δήλωση σχετικά με το μέγεθος της επιχειρήσεως — Σύσταση 2003/361/ΕΚ — Απόφαση με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση — Αίτηση για παροχή πληροφοριών — Εξουσίες του ECHA — Αναλογικότητα»

Στην υπόθεση T-392/13,

**Leone La Ferla SpA**, με έδρα το Melilli (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους G. Passalacqua, J. Occhipinti και G. Calcerano, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

**Ευρωπαϊκής Επιτροπής**, εκπροσωπούμενης από τις L. Di Paolo και K. Talabér-Ritz,

και

**Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)**, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τις M. Heikkilä, A. Iber και E. Bigi και τους E. Maurage και J.-P. Trnka, στη συνέχεια από τις M. Heikkilä και E. Bigi και τους E. Maurage και J.-P. Trnka, επικουρούμενους από τον C. Garcia Molyneux, δικηγόρο,

Καθών,

με αντικείμενο, πρώτον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση διαφόρων πράξεων της Επιτροπής ή του ECHA, δεύτερον, αίτημα για την καταδίκη του ECHA στην επιστροφή ποσών που εισπράχθηκαν αχρεωστήτως και, τρίτον, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την ανόρθωση της ζημίας την οποία η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, F. Dehousse (εισηγητή) και A. M. Collins, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Νοεμβρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

## Απόφαση

### Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 5 και 7 Ιανουαρίου 2011, κατόπιν διαδικασίας κινηθείσας από την προσφεύγουσα, Leone La Ferla SpA, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) προέβη στην καταχώριση δύο ουσιών βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1).

2 Κατά τη διαδικασία καταχωρίσεως, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι ήταν «μικρή επιχείρηση» κατά την έννοια της συστάσεως 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ 2003, L 124, σ. 36). Βάσει της εν λόγω δηλώσεως, έτυχε μειώσεως του οφειλόμενου για κάθε αίτηση καταχωρίσεως τέλους, όπως προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006. Κατά το άρθρο 74, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το εν λόγω τέλος ορίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2008, σχετικά με τα τέλη και τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλλονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 107, σ. 6). Το παράρτημα Ι του κανονισμού 340/2008 περιέχει ειδικότερα τα ποσά των τελών που οφείλονται για τις αιτήσεις καταχωρίσεως που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 1907/2006, καθώς και τις μειώσεις που χορηγούνται στις πολύ μικρές, τις μικρές και τις μεσαίες επιχειρήσεις (στο εξής: ΜΜΕ). Επιπλέον, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008, σε περίπτωση κατά την οποία φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι δικαιούται μείωση τέλους ή ατέλεια αδυνατεί να αποδείξει την ύπαρξη του δικαιώματος αυτού, ο ECHA επιβάλλει το πλήρες ποσό του τέλους ή της επιβαρύνσεως, καθώς και διοικητική επιβάρυνση. Συναφώς, το διοικητικό συμβούλιο του ECHA εξέδωσε, στις 12 Νοεμβρίου 2010, την απόφαση MB/D/29/2010 σχετικά με την κατάταξη των υπηρεσιών για τις οποίες επιβάλλονται επιβαρύνσεις (στο εξής: απόφαση MB/D/29/2010). Στο άρθρο 2 και στον πίνακα 1 που αποτελεί παράρτημα της αποφάσεως αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση MB/21/2012/D του διοικητικού συμβουλίου του ECHA, της 12ης Φεβρουαρίου 2013 (στο εξής: απόφαση MB/21/2012/D), αναφέρεται ότι η διοικητική επιβάρυνση κατά το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008 ανέρχεται σε 19 900 ευρώ για τις μεγάλες επιχειρήσεις, σε 13 900 ευρώ για τις μεσαίες επιχειρήσεις και σε 7 960 ευρώ για τις μικρές επιχειρήσεις.

3 Στις 5 και 7 Ιανουαρίου 2011, ο ECHA εξέδωσε δύο τιμολόγια (αριθ. 10026200 και 10026213), ποσού 9 300 ευρώ έκαστο. Το ποσό αυτό αντιστοιχούσε, κατά το παράρτημα Ι του κανονισμού 340/2008, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, στο τέλος που οφείλει μια μικρή επιχείρηση, στο πλαίσιο της από κοινού υποβολής αιτήσεως καταχωρίσεως, για ουσίες ποσότητας άνω των 1 000 τόνων.

4 Στις 20 Φεβρουαρίου 2012, ο ECHA κάλεσε την προσφεύγουσα να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα προκειμένου να διακριβωθεί η δήλωση περί του ότι ήταν μικρή επιχείρηση.

5 Στις 17 Μαΐου 2013, έπειτα από ανταλλαγή εγγράφων και ηλεκτρονικών μηνυμάτων, ο ECHA εξέδωσε την απόφαση SME(2013) 1328. Με την απόφαση αυτή, ο ECHA έκρινε ότι δεν είχε λάβει τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να διαπιστώσει ότι η προσφεύγουσα ήταν μικρή επιχείρηση και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως MB/D/29/2010, η προσφεύγουσα έπρεπε να καταβάλει το τέλος που ισχύει για τις μεγάλες επιχειρήσεις. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ECHA

ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι επρόκειτο να της αποστείλει, αφενός, τιμολόγιο για την κάλυψη της διαφοράς μεταξύ του αρχικώς καταβληθέντος τέλους και του τελικώς οφειλομένου τέλους και, αφετέρου, τιμολόγιο ποσού 19 900 ευρώ για την καταβολή διοικητικής επιβαρύνσεως.

6 Σε εκτέλεση της αποφάσεως SME(2013) 1328, ο ECHA απέστειλε στην προσφεύγουσα, στις 21 Μαΐου 2013, το υπ' αριθ. 10040807 τιμολόγιο ποσού 13 950 ευρώ, το υπ' αριθ. 10040817 τιμολόγιο ποσού 13 950 ευρώ και το υπ' αριθ. 10040824 τιμολόγιο ποσού 19 900 ευρώ.

7 Στις 23 Μαΐου 2013, ο ECHA απηύθυνε ηλεκτρονικό μήνυμα στην προσφεύγουσα απαντώντας σε ηλεκτρονικό μήνυμα το οποίο έλαβε στις 21 Μαΐου 2013. Σκοπός του εν λόγω ηλεκτρονικού μηνύματος ήταν η παροχή πληροφοριών στην προσφεύγουσα σχετικά με την απόφαση SME(2013) 1328.

8 Στις 24 Ιουλίου 2013, ο ECHA απηύθυνε έγγραφο στην προσφεύγουσα απαντώντας σε ηλεκτρονικό μήνυμα ληφθέν στις 10 Ιουλίου 2013. Το έγγραφο αυτό περιείχε πληροφορίες προς την προσφεύγουσα σχετικά με την απόφαση SME(2013) 1328.

**Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων**

9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Ιουλίου 2013, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

10 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Οκτωβρίου 2013 υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, και δη κατά το μέρος που η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατ' αυτής.

11 Η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου στις 3 Δεκεμβρίου 2013.

12 Στις 8 Ιανουαρίου 2015, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας κατά το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, οι διάδικοι κλήθηκαν να υποβάλουν παρατηρήσεις ως προς τη σημασία που έχει ενδεχομένως η απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2014, Spraylat κατά ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), για την εκδίκαση της υπό κρίση υποθέσεως και να απαντήσουν σε ερώτηση. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν εμπροθέσμως στο αίτημα αυτό.

13 Στις 16 Ιουλίου και στις 15 Σεπτεμβρίου 2015, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας κατά το άρθρο 89 του Κανονισμού του Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο έθεσε στους διαδίκους γραπτές ερωτήσεις, καλώντας τους να απαντήσουν γραπτώς. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν εντός των προθεσμιών που είχαν ταχθεί.

14 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

15 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 12ης Νοεμβρίου 2015.

16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις ακόλουθες πράξεις στο σύνολό τους ή κατά το μέρος που αυτό θα εκτιμήσει ότι πρέπει να ακυρωθούν κατά τρόπο δίκαιο και προς το συμφέρον της προσφεύγουσας:

  — την απόφαση SME(2013) 1328 και τα παραρτήματά της·

— τα υπ' αριθ. 10040807, 10040817 και 10040824 τιμολόγια·

— το ηλεκτρονικό μήνυμα του ECHA της 23ης Μαΐου 2013·

— τις αποφάσεις MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D·

κατά περίπτωση δε:

— τον κανονισμό 340/2008, καθόσον συνυπολογίζει τα στοιχεία που αφορούν τις συνδεδεμένες με τον αιτούντα επιχειρήσεις κατά τον καθορισμό του μεγέθους αυτού ώστε να εφαρμοσθούν μειωμένα τέλη και επιβαρύνσεις·

— τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 254/2013 της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού 340/2008 (ΕΕ 2013, L 79, σ. 7)·

— το έγγραφο που απηύθυνε ο ECHA στις 24 Ιουλίου 2013 στην προσφεύγουσα·

καθώς και κάθε άλλη συναφή πράξη, προηγούμενη ή παρεπόμενη, που ενδεχομένως θίγει τα συμφέροντα της προσφεύγουσας·

— ως εκ τούτου, να υποχρεώσει τον ECHA να επιστρέψει στην προσφεύγουσα τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα ποσά (όπως αναγράφονται στα τιμολόγια υπ' αριθ. 10040807, 10040817 και 10040824), πλέον των νόμιμων τόκων και κατόπιν επανεκτιμήσεως από της ημερομηνίας των πληρωμών τις οποίες πραγματοποίησε η προσφεύγουσα υπέρ του ECHA έως τη συνολική είσπραξη των οφειλομένων ποσών·

— ή, σωρευτικώς ή εναλλακτικώς, να υποχρεώσει τον ECHA σε ανόρθωση της ζημίας την οποία υπέστη η προσφεύγουσα, σε ύψος αντίστοιχο προς τα προαναφερθέντα ποσά, τα οποία καταβλήθηκαν αχρεωστήτως από την προσφεύγουσα, πλέον των νομίμων τόκων και κατόπιν επανεκτιμήσεως από της ημερομηνίας των πληρωμών τις οποίες πραγματοποίησε η προσφεύγουσα υπέρ του ECHA έως τη συνολική είσπραξη των οφειλομένων ποσών.

17 Ο ECHA ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη καθόσον αφορά την ακύρωση των τιμολογίων υπ' αριθ. 10040807, 10040817 και 10040824, του κανονισμού 340/2008, του εγγράφου του ECHA προς την προσφεύγουσα της 24ης Ιουλίου 2013 και κάθε άλλης συναφούς πράξεως, προηγούμενης ή παρεπόμενης, στον βαθμό που θίγει τα συμφέροντα της προσφεύγουσας·

— να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της και να διαπιστώσει τη νομιμότητα των πράξεων που προσβάλλει η προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

18 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει ως απαράδεκτη την κατ' αυτής ασκηθείσα προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

**Σκεπτικό**

1. *Επί του παραδεκτού της προσφυγής κατά το μέρος που στρέφεται κατά της Επιτροπής*

19 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα φαίνεται να ζητεί την ακύρωση δύο κανονιστικών πράξεων, ήτοι του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013. Η Επιτροπή υποστηρίζει, όμως, πρώτον, ότι οι εν λόγω κανονισμοί δεν αφορούν την προσφεύγουσα ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Εξάλλου, ο κανονισμός 340/2008 όπως και ο εκτελεστικός κανονισμός 254/2013 επάγονται εκτελεστικά μέτρα, όπως τα εκδοθέντα από τον ECHA, τα οποία αμφισβητούνται με την υπό κρίση προσφυγή. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν ασκεί παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως κατά των δύο αυτών κανονισμών. Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφυγή δεν πληροί την προϋπόθεση που τάσσει το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, το οποίο προβλέπει ότι η προσφυγή περιέχει «το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών». Η Επιτροπή επισημαίνει συναφώς ότι η προσφεύγουσα, καίτοι τύποις ζητεί την ακύρωση του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013, δεν αναφέρει στους προβαλλόμενους προς στήριξη της προσφυγής της λόγους γιατί οι κανονισμοί αυτοί είναι παράνομοι. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσδιορίζει επακριβώς τα σημεία των κανονισμών την ακύρωση των οποίων ζητεί. Η μόνη διάταξη της οποίας εν τέλει γίνεται μνεία στα δικόγραφα της προσφεύγουσας είναι το άρθρο 12 του κανονισμού 340/2008, το οποίο αφορά τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις και τα κριτήρια εφαρμογής των μειώσεων για τις ΜΜΕ. Η Επιτροπή δεν διακρίνει πάντως ποιο μέρος της διατάξεως αυτής είναι παράνομο ούτε, προπαντός, για ποιον λόγο. Η Επιτροπή δεν κατανοεί, επομένως, επί ποιων πραγματικών περιστατικών και νομικών στοιχείων στηρίζεται το αίτημα ακυρώσεως μη προσδιοριζόμενου μέρους των προαναφερθέντων κανονισμών. Τρίτον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, δεδομένου ότι η προσφυγή πρέπει να ασκείται εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της πράξεως, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, η σχετική αξίωση έχει σε κάθε περίπτωση παραγραφεί.

20 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η ένσταση απαραδέκτου της Επιτροπής αφορά μόνον μέρος της προσφυγής της, ήτοι εκείνο που αφορά τον κανονισμό 340/2008 και τον εκτελεστικό κανονισμό 254/2013. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι το άρθρο 263 ΣΛΕΕ επιτρέπει αναμφισβήτητα την άσκηση προσφυγής κατά κανονιστικών πράξεων. Κατά συνέπεια, και προληπτικώς, λαμβανομένου επίσης υπόψη του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, βούληση της προσφεύγουσας είναι να προσβάλει και τους προαναφερθέντες κανονισμούς. Η ευχέρεια αυτή αναγνωρίζεται με την απόφαση της 6ης Μαρτίου 1979, Simmenthal κατά Επιτροπής (92/78, EU:C:1979:53). Το άρθρο 263 ΣΛΕΕ έχει διευρύνει περαιτέρω τις δυνατότητες που παρέχονται στα πρόσωπα που επιθυμούν να προσβάλουν πράξεις γενικής ισχύος εκδοθείσες από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Σε περίπτωση μη παροχής της δυνατότητας σε φυσικά και νομικά πρόσωπα να προσβάλλουν τις κανονιστικές πράξεις, παρά την παρέλευση της δίμηνης προθεσμίας από της δημοσιεύσεώς τους, ταυτοχρόνως με τα μέτρα που συνιστούν την εφαρμογή αυτών των κανονιστικών πράξεων, το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εμφάνιζε μη αποδεκτό κενό. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι προέβλεψε το ενδεχόμενο, ακόμη και αν οι αποφάσεις του ECHA ήταν σύμφωνες προς τις διατάξεις των εν λόγω κανονισμών, οι κανονισμοί αυτοί να είναι αντίθετοι προς τις Συνθήκες και τις πάγιες αρχές της νομολογίας. Η συμπεριφορά της Επιτροπής επιδέχεται επομένως κριτική στον βαθμό που το εν λόγω όργανο επέδειξε ανοχή στην άσκηση εκ μέρους του ECHA διακριτικών ευχερειών οι οποίες βαίνουν πέραν των αρμοδιοτήτων που του έχουν ανατεθεί και μπορούν να του ανατεθούν. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να εκκινήσει με την εξακρίβωση του αν οι προσβαλλόμενες από την προσφεύγουσα ατομικές αποφάσεις είναι παράνομες αυτές καθαυτές για τους λόγους που προβάλλονται στο δικόγραφο της προσφυγής. Εφόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπιστώσει τέτοιον παράνομο χαρακτήρα, οφείλει περαιτέρω να εξακριβώσει αν η Επιτροπή ήταν εκείνη η οποία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει όσον αφορά τον έλεγχο της εκ μέρους του ECHA εφαρμογής των επίμαχων κανονισμών.

21 Καταρχάς υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει εφαρμογή στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως.

22 Κατά πάγια νομολογία, τα στοιχεία αυτά πρέπει να εκτίθενται κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορεί ο μεν καθού διάδικος να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς να χρειάζεται άλλα στοιχεία. Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει, προκειμένου η προσφυγή να είναι παραδεκτή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή ερείδεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, πλην όμως κατά τρόπον συνεπή και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφο της προσφυγής (βλ. απόφαση της 20ής Μαΐου 2009, VIP Car Solutions κατά Κοινοβουλίου, T-89/07, EU:T:2009:163, σκέψη 96 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, διατάξεις της 25ης Νοεμβρίου 2003, IAMA Consulting κατά Επιτροπής, T-85/01, EU:T:2003:309, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 20ής Ιανουαρίου 2012, Groupe Partouche κατά Επιτροπής, T-315/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:21, σκέψη 19).

23 Εξάλλου, όταν ο προσφεύγων δεν προβάλλει κανένα λόγο προς στήριξη αιτήματός του, η προϋπόθεση του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991 περί συνοπτικής παράθεσης των προβαλλομένων λόγων δεν πληρούται (αποφάσεις της 12ης Απριλίου 2013, Koda κατά Επιτροπής, T-425/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:183, σκέψη 71, και της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Dornbracht κατά Επιτροπής, T-386/10, EU:T:2013:450, σκέψη 44).

24 Τέλος, εναπόκειται στον προσφεύγοντα να επιλέξει το νομικό έρεισμα της προσφυγής του και όχι στον δικαστή της Ένωσης να επιλέξει αυτός την καταλληλότερη νομική βάση (απόφαση της 15ης Μαρτίου 2005, Ισπανία κατά Eurojust, C-160/03, EU:C:2005:168, σκέψη 35, και διάταξη της 26ης Φεβρουαρίου 2007, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-205/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2007:59, σκέψη 38).

25 Υπό το πρίσμα των προηγηθεισών εκτιμήσεων επιβάλλεται να εξεταστεί αν η προσφυγή περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων λόγων κατά τρόπο που να ικανοποιεί τις επιταγές περί σαφήνειας και ακρίβειας σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.

26 Πρώτον, όπως εκτίθεται στο εισαγωγικό μέρος της προσφυγής, η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου «[π]ροσφυγή ακυρώσεως σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ».

27 Δεύτερον, το εισαγωγικό μέρος της προσφυγής αφορά επτά πράξεις, εκδοθείσες είτε από την Επιτροπή είτε από τον ECHA. Οι μόνες εκδοθείσες από την Επιτροπή πράξεις είναι ο κανονισμός 340/2008 καθώς και ο εκτελεστικός κανονισμός 254/2013.

28 Τρίτον, η ασκηθείσα από την προσφεύγουσα προσφυγή στηρίζεται επί τεσσάρων λόγων ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως επιγράφεται ως εξής: «Όσον αφορά ειδικώς την απόφαση του ECHA αριθ. SME(2013) 1328, της 17ης Μαΐου 2013, η οποία επιβεβαιώθηκε προσφάτως με το μέτρο του ECHA της 24ης Ιουλίου 2013, με στοιχεία αναφοράς SME(2013) 2950· τα τιμολόγια του ECHA υπ' αριθ. 10040807, της 21ης Μαΐου 2013, υπ' αριθ. 10040817, της 21ης Μαΐου 2013, και υπ' αριθ. 10040824, της 21ης Μαΐου 2013, καθώς και, όσον αφορά ειδικότερα την ανακοίνωση του ECHA με [ηλεκτρονικό μήνυμα] της 23ης Μαΐου 2013: παράνομος χαρακτήρας λόγω ελλείψεως αρμοδιότητας/καταχρήσεως εξουσίας και υπερβάσεως εξουσίας του ECHA κατά την έκδοση της αποφάσεως ECHA SME(2013) 1328, της 17ης Μαΐου 2013». Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως επιγράφεται ως εξής: «Όσον αφορά ειδικώς την απόφαση του ECHA SME(2013) 1328, της 17ης Μαΐου 2013, η οποία επιβεβαιώθηκε προσφάτως με το μέτρο του ECHA, της 24ης Ιουλίου 2013, με στοιχεία αναφοράς αριθ. SME(2013) 2950· τα τιμολόγια του ECHA υπ' αριθ. 10040807, της

21ης Μαΐου 2013, υπ' αριθ. 10040817, της 21ης Μαΐου 2013, και υπ' αριθ. 10040824[,] της 21ης Μαΐου 2013, καθώς και, ειδικότερα, την ανακοίνωση του ECHA με [ηλεκτρονικό μήνυμα] της 23ης Μαΐου 2013: παράνομος χαρακτήρας λόγω ανακριβούς και εσφαλμένης εφαρμογής των κριτηρίων καθορισμού του μεγέθους των ΜΜΕ που περιέχονται στη σύσταση της Επιτροπής (2003/361/ΕΚ), παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας». Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως επιγράφεται ως ακολούθως: «Όσον αφορά ειδικώς την απόφαση του ECHA SME(2013) 1328, της 17ης Μαΐου 2003, η οποία επιβεβαιώθηκε προσφάτως με το μέτρο του ECHA, της 24ης Ιουλίου 2013, με στοιχεία αναφοράς SME(2013) 2950· τα τιμολόγια του ECHA υπ' αριθ. 10040807, της 21ης Μαΐου 2013, και υπ' αριθ. 10040824, της 21ης Μαΐου 2013, καθώς και, ειδικότερα, την ανακοίνωση του ECHA με [ηλεκτρονικό μήνυμα] της 23ης Μαΐου 2013: παράνομος χαρακτήρας λόγω ελλείψεως αρμοδιότητας και καταχρήσεως εξουσίας εκ μέρους του εκτελεστικού διευθυντή καθόσον υπέγραψε την απόφαση του ECHA SME(2013) 1328, της 17ης Μαΐου 2013». Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως επιγράφεται ως εξής: «Όσον αφορά ειδικότερα την απόφαση MB/D/29/2010 και την απόφαση MB/21/2012/D: παράνομος χαρακτήρας λόγω υπερβάσεως εξουσίας, ελλείψεως αρμοδιότητας και καταχρήσεως εξουσίας εκ μέρους του ECHA κατά την έκδοση των εν λόγω αποφάσεων, καθώς και […] παραβίαση της αρχής της δοτής αρμοδιότητας του άρθρου 5 ΣΕΕ, καθόσον ο ECHA εξέδωσε την απόφαση MB/D/29/2010 και την απόφαση MB/21/2012/D το ποσό των οποίων αναγράφεται στο τιμολόγιο του ECHA υπ' αριθ. 10040824, της 21ης Μαΐου 2013».

29 Τέταρτον, στο πλαίσιο των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ζητεί ειδικότερα από το Γενικό Δικαστήριο να «ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις οι οποίες αναφέρονται στο εισαγωγικό μέρος». Τα λοιπά αιτήματα αφορούν την επιστροφή ποσών ή την αποζημίωση εκ μέρους του ECHA.

30 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς, ήτοι το αίτημα ακυρώσεως των επτά προσβαλλομένων πράξεων καθώς και αίτημα επιστροφής ποσών και αίτημα αποζημιώσεως, και τους προβαλλομένους λόγους ακυρώσεως.

31 Πάντως, κατά το μέρος που η ασκηθείσα προσφυγή στρέφεται κατά της Επιτροπής, είναι πρόδηλο ότι η προσφυγή δεν διακρίνεται από σαφήνεια και ακρίβεια.

32 Πρώτον, παρατηρείται ότι η προσφεύγουσα φαίνεται να υπαινίσσεται με τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου ότι η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε κατά της Επιτροπής, καθόσον το εν λόγω θεσμικό όργανο εξέδωσε τον κανονισμό 340/2008 και τον εκτελεστικό κανονισμό 254/2013.

33 Επιβάλλεται να τονιστεί συναφώς ότι ο κανονισμός 340/2008 αναφέρεται μεταξύ των προσβαλλομένων πράξεων μόνον κατά το μέρος του «που περιλαμβάνει τα στοιχεία σχετικά με τις συνδεόμενες με τον αιτούντα επιχειρήσεις κατά τον καθορισμό του μεγέθους του για τους σκοπούς της δυνατότητας εφαρμογής μειωμένων τελών και επιβαρύνσεων», χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις. Ως προς τον εκτελεστικό κανονισμό 254/2013, δεν αναφέρεται καμία συγκεκριμένη διάταξη.

34 Επιπλέον, οι τίτλοι των προβληθέντων από την προσφεύγουσα λόγων ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της ουδόλως αναφέρονται στην Επιτροπή ή στον κανονισμό 340/2008 και στον εκτελεστικό κανονισμό 254/2013.

35 Εξάλλου, η έκθεση των προβληθέντων προς στήριξη της προσφυγής λόγων δεν διευκρινίζει σε ποιο βαθμό ο κανονισμός 340/2008 και ο εκτελεστικός κανονισμός 254/2013 έχουν παράνομο χαρακτήρα. Με τους λόγους αυτούς δεν προσάπτεται περαιτέρω οποιαδήποτε παράνομη συμπεριφορά στην Επιτροπή.

36 Ακριβέστερα, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, όπως εκτίθεται στην προσφυγή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν απέκειτο στον ECHA να «καθιερώσει ή να καθορίσει πρόσθετα κριτήρια εκτιμήσεως όσον αφορά το αν οι προσφεύγουσες εταιρίες ήταν ΜΜΕ» και ότι, «καταχρώμενος την ανάθεση καθηκόντων από την Επιτροπή, [ο ECHA] όρισε παρανόμως κατά το δοκούν την έννοια των ΜΜΕ, με τρόπο περιοριστικό πέραν κάθε μέτρου». Ο λόγος αυτός δεν

αποδίδει στην Επιτροπή παράνομη συμπεριφορά ή στις πράξεις που αυτή εξέδωσε οποιονδήποτε παράνομο χαρακτήρα. Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι ο ECHA εφάρμοσε κατά τρόπο παράνομο και εσφαλμένο τη σύσταση 2003/361 στη συγκεκριμένη περίπτωση, χωρίς να προβάλλει οποιαδήποτε αιτίαση κατά της Επιτροπής ή των πράξεων που αυτή εξέδωσε. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος συνδέεται με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο εκτελεστικός διευθυντής του ECHA δεν ήταν αρμόδιος να εκδώσει απόφαση περί του μεγέθους των εγγεγραμμένων εταιριών. Τέλος, στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, στο πλαίσιο του οποίου προβάλλεται, μεταξύ άλλων, έλλειψη αρμοδιότητας του ECHA κατά την έκδοση της αποφάσεως MB/D/29/2010 και της αποφάσεως MB/21/2012/D, η προσφεύγουσα απλώς υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 340/2008 και ο κανονισμός 254/2013 «δεν περιέχουν ειδική διάταξη για την εν λόγω [διοικητική] εξουσία ή, έστω, για την εφαρμογή της». Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, όσον αφορά τον καθορισμό του ποσού της διοικητικής επιβαρύνσεως όταν φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν μπορεί να αποδείξει ότι δικαιούται τη μείωση του τέλους που ισχύει για τις ΜΜΕ, «το καθήκον αυτό εναπόκειται στην Επιτροπή το οποίο –εξάλλου– φαίνεται ότι, προς το παρόν, δεν έχει ασκήσει». Με τον λόγο αυτό δεν προσάπτεται στην Επιτροπή παράνομη συμπεριφορά ή στις πράξεις τις οποίες αυτή εξέδωσε παράνομος χαρακτήρας.

37 Επομένως, η προσφεύγουσα υποχρεώνει τόσο την Επιτροπή όσο και το Γενικό Δικαστήριο να προβούν σε υποθέσεις ως προς τις συγκεκριμένες τόσο πραγματικές όσο και νομικές σκέψεις που μπορεί να αποτέλεσαν τη βάση των προβαλλομένων με την προσφυγή αιτημάτων ακυρώσεως του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013. Ακριβώς στην πρόληψη μιας τέτοιας καταστάσεως, πηγής ανασφάλειας δικαίου και ασυμβίβαστης με την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, σκοπεί το άρθρο 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991 (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη της 19ης Μαΐου 2008, TF1 κατά Επιτροπής, T-144/04, EU:T:2008:155, σκέψη 57).

38 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι λόγοι τους οποίους προέβαλε η προσφεύγουσα μπορούν να συνδεθούν με το αίτημά της περί ακυρώσεως του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013, οπότε τηρείται το άρθρο 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφυγή ακυρώσεως είναι ως προς το σημείο αυτό προδήλως απαράδεκτη από απόψεως των διατάξεων του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή. Συγκεκριμένα, αφενός, ο κανονισμός 340/2008 και ο εκτελεστικός κανονισμός 254/2013, των οποίων η προσφεύγουσα δεν είναι αποδέκτης, δεν τη θίγουν λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τη χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι την εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Αφετέρου, ο κανονισμός 340/2008 και ο εκτελεστικός κανονισμός 254/2013 επάγονται εκτελεστικά μέτρα, ήτοι, μεταξύ άλλων, τις πράξεις που εξέδωσε ο ECHA τις οποίες αμφισβητεί η προσφεύγουσα στην υπό εξέταση υπόθεση.

39 Τα προβληθέντα από την προσφεύγουσα επιχειρήματα κατά το στάδιο των παρατηρήσεών της επί της ενστάσεως απαραδέκτου, σύμφωνα με τα οποία «βούλησή της» ήταν να προσβάλει τον κανονισμό 340/2008 και τον εκτελεστικό κανονισμό 254/2013, «λαμβανομένου επίσης υπόψη του άρθρου 277 ΣΛΕΕ», δεν είναι ικανά να αναιρέσουν την εν λόγω διαπίστωση.

40 Εάν υποτεθεί ότι το αίτημα της προσφεύγουσας περί ακυρώσεως του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013 δύναται να εκληφθεί υπό την έννοια ότι με αυτό ζητείται στην πραγματικότητα να κηρυχθούν ανίσχυροι οι εν λόγω κανονισμοί, υπενθυμίζεται ότι η δυνατότητα επικλήσεως του ανίσχυρου πράξεως γενικής ισχύος, κατά το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, δεν αποτελεί αυτοτελές μέσο έννομης προστασίας και μπορεί να γίνει χρήση της μόνον παρεμπιπτόντως (βλ. διάταξη της 8ης Ιουλίου 1999, Area Cova κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-194/95, EU:T:1999:141, σκέψη 78 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, η απλή προβολή ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας κατά κανονιστικής ρυθμίσεως την οποία εξέδωσε η Επιτροπή δεν μπορεί να καθιστά δυνατή την

άσκηση προσφυγής κατά του εν λόγω θεσμικού οργάνου ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία θα αναιρούσε το γεγονός ότι η δυνατότητα επικλήσεως του ανίσχυρου πράξεως γενικής ισχύος κατά το άρθρο 277 ΣΛΕΕ δεν συνιστά αυτοτελές μέσο έννομης προστασίας.

41 Επιπλέον και επαλλήλως, δεν προκύπτει από την προσφυγή ότι η προσφεύγουσα προέβαλε, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013. Υπενθυμίζεται συναφώς ότι η διαφορά καθορίζεται με το εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης και ότι είναι απαράδεκτη η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όταν αυτή προβάλλεται σε μεταγενέστερο στάδιο της δίκης (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, Common Market Fertilizers κατά Επιτροπής, T-134/03 και T-135/03, EU:T:2005:339, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εν προκειμένω, όμως, προκύπτει από το εισαγωγικό δικόγραφο ότι η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ ζητώντας από το Γενικό Δικαστήριο «[να] ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις οι οποίες αναφέρονται στο εισαγωγικό μέρος», συμπεριλαμβανομένων του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013. Δεν γίνεται επίκληση του άρθρου 277 ΣΛΕΕ στο εισαγωγικό δικόγραφο προς στήριξη της προσφυγής, όπερ αναγνώρισε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Εξάλλου, κανένα στοιχείο δεν τεκμηριώνει τη θέση της προσφεύγουσας ότι, κατά το στάδιο υποβολής του δικογράφου της προσφυγής, προβλήθηκε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά των δύο αυτών κανονισμών. Ειδικότερα, όπως προαναφέρθηκε, η έκθεση των προβληθέντων προς στήριξη της προσφυγής λόγων, δεν διευκρινίζει σε ποιον βαθμό ο κανονισμός 340/2008 και ο εκτελεστικός κανονισμός 254/2013 έχουν παράνομο χαρακτήρα. Επιπλέον, η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας την οποία προέβαλε η προσφεύγουσα κατά το στάδιο υποβολής των παρατηρήσεών της επί της ενστάσεως απαραδέκτου δεν στηρίζεται σε οποιοδήποτε νομικό ή πραγματικό στοιχείο αναδειχθέν κατά τη διάρκεια της δίκης.

42 Εξάλλου, προκειμένου να εκτιμηθεί η δυνατότητα της προσφεύγουσας να προβάλει, προς στήριξη της προσφυγής κατά ατομικής πράξεως, έλλειψη νομιμότητας πράξεως γενικής ισχύος, πρέπει να αναζητηθεί ειδικότερα αν η προσφεύγουσα επικαλείται κατά της εν λόγω πράξεως γενικής ισχύος έναν από τους τέσσερις λόγους ακυρώσεως του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2012, Sina Bank κατά Συμβουλίου, T-15/11, EU:T:2012:661, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ωστόσο, από τα δικόγραφα της προσφεύγουσας δεν είναι δυνατό να προσδιορισθούν οι λόγοι ακυρώσεως ή οι αιτιάσεις, κατά το άρθρο 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, που θεμελιώνουν ειδικώς τις ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας κατά του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013.

43 Επομένως, επιβάλλεται να θεωρηθεί επαλλήλως ότι, ως προβληθείσα από την προσφεύγουσα κατά το στάδιο υποβολής των παρατηρήσεών της επί της ενστάσεως απαραδέκτου, η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013 είναι απαράδεκτη.

44 Δεύτερον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσφυγή, κατά το μέρος που ζητεί την ακύρωση των αποφάσεων MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D, νομοτύπως στρέφεται κατά της Επιτροπής, στον βαθμό που, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 340/2008, οι εν λόγω αποφάσεις μπορούσαν να εκδοθούν μόνον κατόπιν «θετικής γνώμης» της, [η προσφυγή] είναι προδήλως απαράδεκτη, όπως ορθώς υποστήριξε η Επιτροπή στην απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 16ης Ιουλίου 2015 (σκέψη 13 ανωτέρω). Συγκεκριμένα, πέραν του ότι είναι πρόδηλο ότι η προσφυγή πάσχει στο σημείο αυτό από ασάφεια και ανακρίβεια κατά την έννοια του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι οι εν λόγω αποφάσεις αφορούν την προσφεύγουσα ατομικώς. Περαιτέρω, αν υποτεθεί ότι οι αποφάσεις αυτές μπορούν να θεωρηθούν κανονιστικές πράξεις, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, επάγονται εκτελεστικά μέτρα, όπως αποδεικνύεται από την έκδοση της αποφάσεως SME(2013) 1328. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι αποφάσεις MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D εκδόθηκαν, αντιστοίχως, στις 12 Νοεμβρίου 2010 και στις 12 Φεβρουαρίου 2013 και ότι η προσφεύγουσα έλαβε γνώση αυτών, το αργότερο, στις 26 Φεβρουαρίου 2013 με τη συστημένη

επιστολή του ECHA, η ασκηθείσα στις 25 Ιουλίου 2013 προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη. Τέλος, επιβάλλεται η απόρριψη των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, που προβλήθηκαν με την απάντησή της επί των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας στις 16 Ιουλίου 2015 (σκέψη 13 ανωτέρω) και σύμφωνα με τα οποία το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε αυτεπαγγέλτως να εγείρει το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής, κατά το μέρος με το οποίο ζητείτο η ακύρωση των αποφάσεων MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να τις εξετάσει αυτεπαγγέλτως, ο δε έλεγχός του δεν περιορίζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση μόνον στην εξέταση των ενστάσεων απαραδέκτου που προβλήθηκαν από τους διαδίκους (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, SV Capital κατά ΕΑΤ, T-660/14, EU:T:2015:608, σκέψεις 45 και 50).

45 Εξάλλου, εφόσον θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα επιθυμούσε, με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, να προβάλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά των αποφάσεων MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D, τούτο δεν δικαιολογεί την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, κατά της Επιτροπής ούτε συνεπάγεται ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο υποχρεούται να αμυνθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο του λόγου αυτού (βλ. σκέψη 40 ανωτέρω και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

46 Βάσει του συνόλου των στοιχείων αυτών, διαπιστώνεται ότι η προσφυγή, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της Επιτροπής, είναι απαράδεκτη.

2. *Επί του παραδεκτού ορισμένων αιτημάτων της ασκηθείσας κατά του ECHA προσφυγής ακυρώσεως*

47 Πρώτον, ο ECHA υποστηρίζει ότι η προσφυγή, κατά το μέρος που με αυτήν ζητείται η ακύρωση των τιμολογίων υπ' αριθ. 10040807, 10040817 και 10040824, είναι απαράδεκτη καθόσον τα εν λόγω τιμολόγια δεν αποτελούν πράξεις δεκτικές προσφυγής. Τα τιμολόγια αυτά δεν παράγουν έννομες συνέπειες διακρινόμενες από εκείνες της αποφάσεως SME(2013) 1328. Δεν μεταβάλλουν τη νομική κατάσταση της προσφεύγουσας, καθώς σκοπός τους είναι απλώς η εκτέλεση της αποφάσεως SME(2013) 1328.

48 Δεύτερον, ο ECHA εκτιμά ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη καθόσον με αυτήν ζητείται η ακύρωση του εγγράφου του της 24ης Ιουλίου 2013. Με το έγγραφο αυτό ο ECHA απλώς απάντησε στα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα χωρίς ωστόσο να μεταβάλει τη νομική κατάστασή της. Με την απάντησή του στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 (βλ. σκέψη 13 ανωτέρω), ο ECHA επισημαίνει ότι το ίδιο ισχύει και για το ηλεκτρονικό μήνυμά του της 23ης Μαΐου 2013. Επομένως, η προσφυγή είναι απαράδεκτη και από την άποψη αυτή.

49 Τρίτον, η προσφυγή είναι απαράδεκτη καθόσον με αυτήν ζητείται η ακύρωση του κανονισμού 340/2008 και κάθε άλλης συναφούς πράξεως, προηγούμενης ή παρεπόμενης, στον βαθμό που μια τέτοια πράξη θίγει τα συμφέροντα της προσφεύγουσας. Ο ECHA υποστηρίζει συναφώς ότι η προσφυγή δεν διευκρινίζει με επαρκή σαφήνεια ούτε τους προβαλλομένους λόγους ούτε το αντικείμενο της διαφοράς.

50 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα τιμολόγια υπ' αριθ. 10040807, 10040817 και 10040824, καθώς και το έγγραφο του ECHA της 24ης Ιουλίου 2013, παράγουν έννομες συνέπειες έναντί της και, ως εκ τούτου, είναι δεκτικά προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ. Εξάλλου, δεδομένου ότι το παραδεκτό των αιτημάτων που αφορούν τις μνημονευόμενες στο εισαγωγικό μέρος της προσφυγής πράξεις δεν αμφισβητείται, το παραδεκτό της προσφυγής κατά το μέρος που αφορά τα τρία προαναφερθέντα τιμολόγια και το έγγραφο του ECHA της 24ης Ιουλίου 2013 είναι αδιάφορο, καθώς οι πράξεις αυτές πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να κηρυχθούν άκυρες σε περίπτωση αποδοχής της προσφυγής ακυρώσεως. Επιπλέον, όσον αφορά το ηλεκτρονικό μήνυμα του ECHA της 23ης Μαΐου

2013, η προσφεύγουσα υποστηρίζει στην απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 (βλ. σκέψη 13 ανωτέρω) ότι με αυτό ακριβώς το ηλεκτρονικό μήνυμα έλαβε γνώση των λόγων για τους οποίους ο ECHA δεν της αναγνώρισε την ιδιότητα της ΜΜΕ.

51 Ως προς την προσφυγή, κατά το μέρος που αφορά τον κανονισμό 340/2008, η προσφεύγουσα επισημαίνει στο υπόμνημα απαντήσεως ότι υπάρχει επαρκής τεκμηρίωση στο δικόγραφο της προσφυγής. Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα βάλλει, επικουρικώς, κατά του εν λόγω κανονισμού ο οποίος συνιστά τη βάση των κατά κύριο λόγο προσβαλλομένων πράξεων. Ο Κανονισμός Διαδικασίας δεν υποχρεώνει τον προσφεύγοντα να επαναλαμβάνει για κάθε προσβαλλόμενη πράξη το σύνολο των λόγων που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής.

52 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικές έννομες συνέπειες ικανές να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας σαφώς τη νομική του κατάσταση, συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ (απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, EU:C:1981:264, σκέψη 9· διάταξη της 4ης Οκτωβρίου 1991, Bosman κατά Επιτροπής, C-117/91, EU:C:1991:382, σκέψη 13, και απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2003, Philip Morris International κατά Επιτροπής, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 και T-272/01, EU:T:2003:6, σκέψη 77).

53 Είναι αναγκαία η εξέταση της ουσίας του μέτρου του οποίου ζητείται η ακύρωση προκειμένου να διαπιστωθεί αν το μέτρο αυτό μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής, η δε μορφή υπό την οποία ελήφθη καταρχήν δεν ασκεί συναφώς επιρροή (αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, EU:C:1981:264, σκέψη 9· της 28ης Νοεμβρίου 1991, Λουξεμβούργο κατά Κοινοβουλίου, C-213/88 και C-39/89, EU:C:1991:449, σκέψη 15, και της 24ης Μαρτίου 1994, Air France κατά Επιτροπής, T-3/93, EU:T:1994:36, σκέψεις 43 και 57).

54 Εξάλλου, απόφαση αμιγώς επιβεβαιωτικού χαρακτήρα προγενέστερης αποφάσεως δεν συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής, οπότε προσφυγή βάλλουσα κατά μιας τέτοιας αποφάσεως είναι απαράδεκτη (αποφάσεις της 25ης Οκτωβρίου 1977, Metro SB-Großmärkte κατά Επιτροπής, 26/76, EU:C:1977:167, σκέψη 4, και της 5ης Μαΐου 1998, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, C-180/96, EU:C:1998:192, σκέψεις 27 και 28· βλ., επίσης, διάταξη της 10ης Ιουνίου 1998, Cementir κατά Επιτροπής, T-116/95, EU:T:1998:120, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

55 Ως προς την έννοια της επιβεβαιωτικής πράξεως, από τη νομολογία απορρέει ότι μια πράξη είναι αμιγώς επιβεβαιωτική προγενέστερης αποφάσεως εάν δεν περιέχει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με την προγενέστερη απόφαση και δεν προηγήθηκε της εκδόσεώς της επανεξέταση της καταστάσεως του αποδέκτη της αποφάσεως αυτής (απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2001, Inpesca κατά Επιτροπής, T-186/98, EU:T:2001:42, σκέψη 44, και διάταξη της 29ης Απριλίου 2004, SGL Carbon κατά Επιτροπής, T-308/02, EU:T:2004:119, σκέψη 51).

56 Πρώτον, όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η ακύρωση των τιμολογίων υπ' αριθ. 10040807, 10040817 και 10040824, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι ίσχυε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2014, Spraylat κατά ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), γίνεται ρητή παραπομπή, με την απόφαση SME(2013) 1328, στην απόφαση MB/D/29/2010, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση MB/21/2012/D, και διευκρινίστηκε ότι ο «ECHA πρόκειται να εκδώσει […] τιμολόγιο για διοικητική επιβάρυνση ύψους 19 000 ευρώ». Επισημαίνεται επίσης ότι ο ECHA επρόκειτο συνεπακόλουθα να εκδώσει πρόσθετο τιμολόγιο προκειμένου να καλύψει τη διαφορά μεταξύ του αρχικώς καταβληθέντος τέλους και του τέλους που προβλέπει ο κανονισμός 340/2008 για τις μεγάλες επιχειρήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως MB/D/29/2010. Επομένως, η απόφαση SME(2013) 1328 περιείχε τα βασικά στοιχεία των υποχρεώσεων της προσφεύγουσας έναντι του ECHA. Ως εκ τούτου, τα τιμολόγια υπ' αριθ. 10040807, 10040817 και 10040824 έχουν χαρακτήρα πράξεως εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής και συνιστούν επιβεβαιωτικές πράξεις κατά την έννοια της νομολογίας που παρατέθηκε στη

σκέψη 55 ανωτέρω (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη της 30ής Ιουνίου 2009, CPEM κατά Επιτροπής, T-106/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:228, σκέψη 32). Συνεπώς, η προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η ακύρωση των τιμολογίων υπ' αριθ. 10040807, 10040817 και 10040824.

57 Δεύτερον, όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η ακύρωση του ηλεκτρονικού μηνύματος του ECHA της 23ης Μαΐου 2013, αρκεί η διαπίστωση ότι το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα αποτελούσε την απάντηση στο αίτημα παροχής διευκρινίσεων σχετικά με την απόφαση SME(2013) 1328, που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 21 Μαΐου 2013, χωρίς να παράγει δεσμευτικές έννομες συνέπειες ικανές να επηρεάσουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας, μεταβάλλοντας σαφώς τη νομική της κατάσταση. Ειδικότερα, το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα ανέφερε ότι η προσφεύγουσα όφειλε να είχε προσκομίσει τα σχετικά με την επιχείρηση Calme Lux SA στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, και ότι, άνευ της υποβολής των στοιχείων αυτών, ο ECHA δεν ήταν σε θέση να διαπιστώσει αν η προσφεύγουσα ήταν πράγματι ΜΜΕ. Επομένως, το ηλεκτρονικό μήνυμα της 23ης Μαΐου 2013 απλώς επαναλάμβανε ό,τι είχε ήδη επισημανθεί στην προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που ολοκληρώθηκε με την απόφαση SME(2013) 1328, ιδίως με το έγγραφο της 26ης Φεβρουαρίου 2013 και με τα ηλεκτρονικά μηνύματα της 14ης Μαΐου, της 19ης Ιουνίου, της 4ης Ιουλίου και της 8ης Αυγούστου 2012 και της 4ης Μαρτίου 2013. Επομένως, η προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η ακύρωση του ηλεκτρονικού μηνύματος του ECHA της 23ης Μαΐου 2013.

58 Τρίτον, όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η ακύρωση του εγγράφου του ECHA της 24ης Ιουλίου 2013, αρκεί η διαπίστωση ότι το έγγραφο αυτό συνιστούσε την απάντηση στο αίτημα παροχής διευκρινίσεων σχετικά με την απόφαση SME(2013) 1328, που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 10 Ιουλίου 2013, χωρίς να παράγει δεσμευτικές έννομες συνέπειες ικανές να επηρεάσουν τα συμφέροντά της, μεταβάλλοντας σαφώς τη νομική της κατάσταση. Ειδικότερα, το έγγραφο αυτό απλώς υπενθύμιζε το κρίσιμο νομικό πλαίσιο, παρέπεμπε στην απόφαση SME(2013) 1328 και διευκρίνιζε στην προσφεύγουσα ότι το σύνολο των επιχειρημάτων της είχαν ληφθεί δεόντως υπόψη κατά την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως. Ως εκ τούτου, η προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η ακύρωση του εγγράφου του ECHA της 24ης Ιουλίου 2013.

59 Τέταρτον, όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η ακύρωση «κάθε άλλης συναφούς πράξεως, προηγούμενης ή παρεπόμενης, στον βαθμό που θίγει τα συμφέροντα της προσφεύγουσας», υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, το δικόγραφο της προσφυγής περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι το αίτημα της προσφεύγουσας δεν είναι αρκούντως σαφές και δεν παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να εντοπίσει τις πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση. Επομένως, η προσφυγή είναι απαράδεκτη, κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η ακύρωση «κάθε άλλης συναφούς πράξεως, προηγούμενης ή παρεπόμενης, στον βαθμό που θίγει τα συμφέροντα της προσφεύγουσας».

60 Τέλος, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 38 και 44 ανωτέρω, κρίνεται ότι η προσφυγή ακυρώσεως είναι απαράδεκτη κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η ακύρωση του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013 και των αποφάσεων MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D. Επιπλέον, η προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού 340/2008 και του εκτελεστικού κανονισμού 254/2013, εφόσον υποτεθεί ότι στρέφεται κατά του ECHA, είναι προδήλως απαράδεκτη στον βαθμό που, καταρχήν, οι προσφυγές πρέπει να βάλλουν κατά του συντάκτη της προσβαλλομένης πράξεως, ήτοι κατά του θεσμικού οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης που εξέδωσε την απόφαση (απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2008, Sogelma κατά ΕΥΑ, T-411/06, EU:T:2008:419, σκέψη 49). Τέλος,

εάν υποτεθεί ότι, όταν η προσφεύγουσα αναφέρει, στο υπόμνημα απαντήσεως, ότι προσβάλλει «επικουρικώς» τον κανονισμό 340/2008 και τον εκτελεστικό κανονισμό 254/2013 που αποτελούν «τη νομική βάση» των πράξεων που εξέδωσε ο ECHA, στην πραγματικότητα προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά των εν λόγω κανονισμών, η ένσταση αυτή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 41 έως 43 ανωτέρω.

61 Βάσει των ανωτέρω, επιβάλλεται να περιοριστεί η εξέταση της ασκηθείσας κατά του ECHA προσφυγής στο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως SME(2013) 1328.

3. *Επί της ουσίας*

62 Υπενθυμίζεται ότι, με την απόφαση SME(2013) 1328, ο ECHA έκρινε ότι δεν είχε λάβει τις απαιτούμενες αποδείξεις προκειμένου να διαπιστώσει ότι η προσφεύγουσα ήταν μικρή επιχείρηση και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως MB/D/29/2010, έπρεπε να απαλλαγεί από το τέλος που ισχύει για τις μεγάλες επιχειρήσεις. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία που προσκόμισε κατά τη διάρκεια της συζητήσεως, ο ECHA έκρινε, κατόπιν της εξετάσεως διαφόρων συμπληρωματικών πληροφοριακών στοιχείων που υπέβαλε η προσφεύγουσα, ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να θεωρηθεί συνδεδεμένη με δύο επιχειρήσεις, εν προκειμένω τις Saced SpA και Cogefin Srl, και συνεργαζόμενη με δύο άλλες επιχειρήσεις, εν προκειμένω τις Premix SpA και Sicical SpA. Εξάλλου, ο ECHA έκρινε ότι μια επιχείρηση, η Calme Lux, έπρεπε να θεωρηθεί συνδεδεμένη με τη Sicical. Στο πλαίσιο αυτό, ο ECHA ζήτησε επανειλημμένως από την προσφεύγουσα να του υποβάλει στοιχεία σχετικά με την Calme Lux. Ο ECHA δεν έλαβε τα στοιχεία αυτά.

63 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αφορά έλλειψη αρμοδιότητας, κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας από τον ECHA κατά την έκδοση της αποφάσεως SME(2013) 1328. Ο δεύτερος λόγος αφορά πλάνη κατά την εφαρμογή της συστάσεως 2003/361 και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει έλλειψη αρμοδιότητας και κατάχρηση εξουσίας από τον εκτελεστικό διευθυντή του ECHA. Ο τέταρτος λόγος αφορά έλλειψη αρμοδιότητας, κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας από τον ECHA κατά την έκδοση των αποφάσεων MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D.

*Επί των αιτημάτων ακυρώσεως*

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με την αιτιολογία της αποφάσεως SME(2013) 1328

64 Στην απάντησή της επί των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 (σκέψη 13 ανωτέρω), η προσφεύγουσα επισήμανε ότι η απόφαση SME(2013) 1328 «στερείται παντελώς αιτιολογίας». Ειδικότερα, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι η απόφαση αυτή περιείχε απλώς κατάλογο των εφαρμοστέων κανονισμών, των κοινοποιήσεων μεταξύ των διαδίκων και των εγγράφων που απευθύνθηκαν στον ECHA, καθώς και απαρίθμηση των προσαρτημένων εγγράφων.

65 Η προσφεύγουσα προβάλλει στο σημείο αυτό νέο ισχυρισμό. Πάντως, η ελλιπής ή ανεπαρκής αιτιολογία αποτελεί παράβαση ουσιώδους τύπου, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, και συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης μπορεί και μάλιστα οφείλει να λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως (απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 34).

66 Κατά πάγια νομολογία, αφενός, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να επιτρέπει να διαφανεί κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ούτως ώστε οι μεν ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, το δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του. Όσον αφορά, ειδικότερα, την αιτιολογία

των ατομικών αποφάσεων, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων αυτών έχει ως σκοπό να επιτρέπει τον δικαστικό έλεγχο και να παρέχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση πάσχει ενδεχομένως από ελάττωμα λόγω του οποίου θα μπορούσε να αμφισβητηθεί το κύρος της. Αφετέρου, η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, ιδίως δε του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που ενδέχεται να έχουν οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά να τους παρασχεθούν εξηγήσεις. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση της 19ης Μαρτίου 2015, Dole Food και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, C-286/13 P, EU:C:2015:184, σκέψεις 93 και 94 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

67 Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη των κανονιστικών διατάξεων που περιέχονται στην απόφαση SME(2013) 1328 και της ανταλλαγής πληροφοριών και εγγράφων μεταξύ του ECHA και της προσφεύγουσας, που υπενθυμίζονται στην απόφαση SME(2013) 1328, η προσφεύγουσα ήταν πλήρως σε θέση να κατανοήσει ότι η απόφαση του ECHA στηριζόταν στη μη υποβολή κρίσιμων στοιχείων. Ειδικότερα, ο ECHA ζήτησε επανειλημμένως από την προσφεύγουσα να του υποβάλει πληροφορίες σχετικά με την Calme Lux, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του άρθρου 6, παράγραφος 3, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361. Η διάταξη αυτή αφορά τη συνεκτίμηση των στοιχείων των συνδεδεμένων επιχειρήσεων με συνεργαζόμενες με την εξεταζόμενη επιχειρήσεις, όπως στην περίπτωση της Calme Lux όπως αναγνώρισε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Ως εκ τούτου, κρίνεται ότι η απόφαση SME(2013) 1328 ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά έλλειψη αρμοδιότητας, κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας από τον ECHA κατά την έκδοση της αποφάσεως SME(2013) 1328

68 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, ο ECHA μπορεί να αρνηθεί την καταχώριση μόνον αν τα έγγραφα που προσκομίζει ο καταχωρών είναι ελλιπή. Ο ECHA έχει γνωμοδοτικές αρμοδιότητες και αρμοδιότητες εκτελέσεως και διαχειρίσεως, όσον αφορά τον έλεγχο των φακέλων και τις οδηγίες για τις δραστηριότητες επιστημονικής, τεχνικής ή διοικητικής επαληθεύσεως. Προβλέπεται κατανομή των καθηκόντων μεταξύ της Επιτροπής και του ECHA όσον αφορά τον καθορισμό των κριτηρίων επαληθεύσεως της νομικής φύσεως των ΜΜΕ, ο δε ECHA δεν μπορούσε να προσθέσει τους δικούς του κανόνες ή κατευθύνσεις κατά τη διακριτική του ευχέρεια σε εκείνους που θεσπίζονται από την Επιτροπή. Ο ECHA δεν μπορούσε, επομένως, να αναθέσει στη γραμματεία του την αποκλειστική αρμοδιότητα της αυτοτελούς κρίσεως σχετικά με την εφαρμογή της συστάσεως 2003/361 στο πλαίσιο των αιτήσεων καταχωρίσεως.

69 Εξάλλου, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή παραπέμπει στην έννοια των ΜΜΕ όπως αυτή απορρέει από τη σύσταση 2003/361, χωρίς να εισάγει ή να ενσωματώνει τις διατάξεις της συστάσεως αυτής σε πράξη αναγκαστικής και γενικής ισχύος. Εν πάση περιπτώσει, η απλή παραπομπή στη σύσταση 2003/361 είναι ενδεικτική της προθέσεως της Επιτροπής να χορηγεί ευρέως το ευεργέτημα του μειωμένου τέλους καταχωρίσεως. Αντιθέτως, ο ECHA εν προκειμένω επέβαλε στην προσφεύγουσα την υποχρέωση να προσκομίσει δικαιολογητικά για σημαντικό αριθμό στοιχείων που αφορούσαν τις δραστηριότητές της, και τούτο για μεγάλο χρονικό διάστημα, ή τις δραστηριότητες τρίτων εταιριών. Συναφώς, ο ECHA αποφάσισε να εφαρμόσει τα επιμέρους κριτήρια που παρατίθενται στο παράρτημα της συστάσεως 2003/361 (ειδικότερα, την ύπαρξη δεσμού με άλλη εταιρία) χωρίς να περιοριστεί στην εφαρμογή του απλού ορισμού της ΜΜΕ που απορρέει από την εν λόγω σύσταση. Η απλή παραπομπή του κανονισμού 340/2008 στα επιμέρους κριτήρια που παρατίθενται στο παράρτημα της συστάσεως 2003/361 βρίσκεται στο άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού και αφορά αποκλειστικώς τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες εκτός της Ένωσης. Ο

ECHA προέβη, επομένως, σε εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού 340/2008. Ως εκ τούτου, ο ECHA καταχράστηκε την ανάθεση των αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή ορίζοντας την έννοια της ΜΜΕ με δικό του τρόπο, ο οποίος είναι περιοριστικός. Ζητώντας από την προσφεύγουσα στοιχεία τρίτης εταιρίας, με την οποία διατηρεί σχέσεις συνεργασίας, τα οποία δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει, ο ECHA υποκατέστησε και προσέθεσε κατά βούληση τα δικά του κριτήρια εκτιμήσεως και διαδικασίας σε εκείνα της Επιτροπής. Βαίνοντας πέραν της απλής εξακριβώσεως της πληρότητας της αιτήσεως, ο ECHA ενέργησε καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων του. Μόνη πιθανή εξήγηση της συμπεριφοράς του ECHA που συνίστατο στην απαίτηση σημαντικού αριθμού εγγράφων από την προσφεύγουσα είναι η κατάχρηση εξουσίας με σκοπό να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τα κριτήρια της συστάσεως 2003/361, παρά τα περί του αντιθέτου προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι ο ECHA συμπεριφέρθηκε έναντί της κακόπιστα και δεν της προσέφερε επαρκή βοήθεια κατά τη διάρκεια της διαδικασίας καταχωρίσεως και εξακριβώσεως. Μόνον στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ο ECHA διατύπωσε μομφές εις βάρος της προσφεύγουσας, περιλαμβάνοντας στον φάκελο έγγραφα τα οποία απέκτησε μετά την άσκηση της προσφυγής.

70 Επιπλέον, στο υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ECHA στηρίζει την άμυνά του επί «σιωπηρής» αρμοδιότητας βάσει της οποίας δύναται να εξακριβώνει το μέγεθος των επιχειρήσεων που ζητούν την καταχώριση. Η ανάθεση, όμως, των αρμοδιοτήτων πρέπει να προκύπτει από ρητή πράξη. Ο ECHA συγχέει την «αναζήτηση» συμπληρωματικών πληροφοριών και την «εκτίμηση» αυτών των πληροφοριών. Η άμυνα του ECHA αντιφάσκει, εξάλλου, προς το έγγραφό του της 24ης Ιουλίου 2013, όπου ο ECHA θεώρησε ότι η αρμοδιότητά του απέρρεε απευθείας από τη σύσταση 2003/361. Το άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2343/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση δημοσιονομικού κανονισμού πλαισίου για τους κοινοτικούς οργανισμούς του άρθρου 185 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, ο οποίος θεσπίζει τον δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 357, σ. 72), προβαίνει περαιτέρω σε διάκριση μεταξύ των φόρων και των τελών που καθορίζονται πλήρως από τη νομοθεσία και των ποσών που μπορούν να καθοριστούν με αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων των οργανισμών της Ένωσης. Η ανάθεση χρηματοοικονομικών αρμοδιοτήτων στον ECHA περιορίζεται στις επιβαρύνσεις που εισπράττονται για τις παρεχόμενες κατόπιν αιτήματος ενός μέρους υπηρεσίες, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 11 του κανονισμού 340/2008. Η ανάθεση αυτή δεν περιλαμβάνει τις διοικητικές επιβαρύνσεις του άρθρου 13 του κανονισμού 340/2008, οι οποίες εμπίπτουν στο άρθρο 74, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 1907/2006 και πρέπει να καθορίζονται με κανονισμό της Επιτροπής. Το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008 δεν παρέχει στον ECHA δυνατότητα καθορισμού του ύψους των διοικητικών επιβαρύνσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της ελέγχου ανεχόμενη, ουσιαστικά, το ότι ο ECHA ανέλαβε εξουσίες ελλείψει συναφούς ρητής αναθέσεως.

71 Ο ECHA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

72 Επιβάλλεται η επισήμανση ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως διαρθρώνεται κατ' ουσίαν σε τρία σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά την αρμοδιότητα του ECHA προς αξιολόγηση του μεγέθους των αιτουσών την καταχώριση επιχειρήσεων. Το δεύτερο σκέλος προβάλλει υπέρβαση, άλλως κατάχρηση, εξουσίας από τον ECHA κατά την εφαρμογή της συστάσεως 2003/361. Το τρίτο σκέλος αφορά υπέρβαση, άλλως κατάχρηση, εξουσίας από τον ECHA ως προς τις πληροφορίες που ζητήθηκαν από την προσφεύγουσα.

– Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αφορά κατ' ουσίαν έλλειψη αρμοδιότητας του ECHA προς αξιολόγηση του μεγέθους των αιτουσών την καταχώριση επιχειρήσεων

73 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι ο ECHA δεν έχει την αναγκαία αρμοδιότητα προς αξιολόγηση του μεγέθους των αιτουσών την καταχώριση επιχειρήσεων κατά τον καθορισμό του τέλους που ισχύει για την επίμαχη καταχώριση. Η αρμοδιότητα αυτή έχει απονεμηθεί στην Επιτροπή κατ' αναλογίαν των προβλεπόμενων για τον καθορισμό των τελών.

74 Η παραδοχή της προσφεύγουσας στηρίζεται, όμως, σε εσφαλμένη ανάγνωση των κρίσιμων διατάξεων. Τονίζεται ότι ένας από τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει ο κανονισμός 1907/2006 είναι η εξασφάλιση από τον ECHA της ουσιαστικής διαχειρίσεως των τεχνικών, επιστημονικών και διοικητικών πτυχών του εν λόγω κανονισμού και ο αποφασιστικός ρόλος του για την εφαρμογή του κανονισμού αυτού, μεταξύ άλλων, με την ανάθεση υψηλής ρυθμιστικής ικανότητας (αιτιολογικές σκέψεις 15 και 95 του κανονισμού 1907/2006). Εναπόκειται ειδικότερα στον ECHA, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της εκτελέσεως του προϋπολογισμού που του έχουν ανατεθεί, να διασφαλίζει την είσπραξη όλων των εσόδων που του ανήκουν, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα τέλη που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις (άρθρα 96 και 97 του κανονισμού 1907/2006). Περαιτέρω, προκύπτει ρητώς από το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 340/2008 ότι ο ECHA «δύναται να ζητήσει, ανά πάσα στιγμή, στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι εφαρμόζονται οι όροι για τη μείωση των τελών ή των επιβαρύνσεων ή για τη μη καταβολή τέλους». Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008, ο ECHA εισπράττει το πλήρες ποσό του τέλους ή της επιβαρύνσεως καθώς και διοικητική επιβάρυνση, «[ε]άν το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι δικαιούται μείωση τέλους ή ατέλεια δεν μπορεί να το αποδείξει». Επομένως, ο ECHA έχει την αναγκαία αρμοδιότητα να εξακριβώσει αν οι προβλεπόμενοι όροι πληρούνται προκειμένου αιτούσα την καταχώριση επιχείρηση να μπορεί να επωφεληθεί από τη μείωση των τελών ή των επιβαρύνσεων ή την ατέλεια.

75 Το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα, δεν αναιρεί την εν λόγω διαπίστωση καθόσον είναι διαφορετικός ο σκοπός του, ο οποίος έγκειται στη διασφάλιση του ότι οι φάκελοι που υποβάλλονται από τις αιτούσες την καταχώριση επιχειρήσεις είναι πλήρεις. Η διάταξη αυτή δεν αμφισβητεί επομένως την αρμοδιότητα του ECHA για εξακρίβωση της πληρώσεως των απαιτούμενων όρων προκειμένου η αιτούσα την καταχώριση επιχείρηση να μπορεί να επωφεληθεί από τη μείωση των τελών ή των επιβαρύνσεων ή την ατέλεια.

76 Βάσει των στοιχείων αυτών, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

– Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως το οποίο αφορά κατ' ουσίαν υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας κατά την εφαρμογή της συστάσεως 2003/361

77 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι ο ECHA όφειλε να περιοριστεί στην εφαρμογή του ορισμού των κατηγοριών των επιχειρήσεων κατά το άρθρο 2 του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, χωρίς να εφαρμόσει τα λοιπά κριτήρια που μνημονεύονται στο εν λόγω παράρτημα και δη τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 3, σχετικά με τους «[τ]ύπ[ους] επιχειρήσεων που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του αριθμού απασχολουμένων και των χρηματικών ποσών». Κατά συνέπεια, ο ECHA δεν μπορούσε να ζητήσει από την προσφεύγουσα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με ορισμένες συνεργαζόμενες ή συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

78 Επιβάλλεται προκαταρκτικώς η υπόμνηση ότι, κατά τη νομολογία, μια πράξη εκδίδεται κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν από αντικειμενικές, κρίσιμες και συγκλίνουσες ενδείξεις προκύπτει ότι εκδόθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, καθοριστικό σκοπό άλλον από εκείνον τον οποίο

αναφέρει ή την καταστρατήγηση της διαδικασίας που προβλέπεται ειδικά στη Συνθήκη για την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων περιστάσεων (απόφαση της 10ης Μαρτίου 2005, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-342/03, EU:C:2005:151, σκέψη 64).

79 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι τόσο ο κανονισμός 1907/2006, στο άρθρο 3, όσο και ο κανονισμός 340/2008, στην αιτιολογική σκέψη 9 και στο άρθρο 2, παραπέμπουν στη σύσταση 2003/361 για τον ορισμό των ΜΜΕ. Σύμφωνα με την αιτιολογική της σκέψη 1, σκοπός της συστάσεως 2003/361 είναι η διασφάλιση του ίδιου ορισμού των ΜΜΕ σε επίπεδο Ένωσης. Ο ορισμός αυτός χρησιμοποιείται, κατά το άρθρο 1 της συστάσεως 2003/361, στις πολιτικές της Ένωσης.

80 Ειδικότερα, κατά το άρθρο 3, σημείο 36, του κανονισμού 1907/2006, οι ΜΜΕ είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις «όπως ορίζονται στη σύσταση [2003/361]». Επίσης, κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 340/2008, ως μικρή επιχείρηση νοείται «μια επιχείρηση μικρού μεγέθους, κατά την έννοια της σύστασης [2003/361]». Παρόμοια παραπομπή πραγματοποιείται στο άρθρο 2 του κανονισμού 340/2008 όσον αφορά τον ορισμό των πολύ μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων. Επομένως, η κρίσιμη ρύθμιση παραπέμπει ρητώς στη σύσταση 2003/361 για τον ορισμό της έννοιας, μεταξύ άλλων, της «μικρής επιχειρήσεως». Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν μπορεί καταρχήν να αποκλειστεί η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων μιας συστάσεως μέσω ρητής παραπομπής ενός κανονισμού στις διατάξεις της συστάσεως αυτής, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των γενικών αρχών του δικαίου και ιδίως της αρχής της ασφάλειας δικαίου (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2008, Viamex Agrar Handel και ZVK, C-37/06 και C-58/06, EU:C:2008:18, σκέψη 28). Εν προκειμένω, πάντως, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε οποιοδήποτε στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι οι παραπομπές των κανονισμών 1907/2006 και 340/2008 αντιβαίνουν στις γενικές αρχές του δικαίου. Επιπλέον, σκοπός της εν λόγω παραπομπής είναι να εγγυηθεί, διά της εφαρμογής των κρίσιμων διατάξεων της συστάσεως 2003/361, την εφαρμογή του ίδιου ορισμού των ΜΜΕ στο πλαίσιο των πολιτικών της Ένωσης, όπερ αντιστοιχεί στον σκοπό της εν λόγω συστάσεως.

81 Εξάλλου, αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, ουδόλως μπορεί να θεωρηθεί, ελλείψει κάθε συναφούς στοιχείου, ότι η ρητή παραπομπή από τους οικείους κανονισμούς αφορά μόνον μέρος του ορισμού των ΜΜΕ που προβλέπεται στη σύσταση 2003/361, αποκλείοντας ορισμένα κριτήρια τα οποία μνημονεύονται στο παράρτημα της εν λόγω συστάσεως. Επισημαίνεται συναφώς ότι ο τίτλος Ι του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361 επιγράφεται «Ορισμός των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που ενέκρινε η Επιτροπή» και ότι το άρθρο 3, σημείο 36, του κανονισμού 1907/2006 παραπέμπει ακριβώς στον ορισμό των ΜΜΕ που περιλαμβάνεται στη σύσταση 2003/361. Ο ορισμός αυτός, όπως αναφέρεται στον τίτλο Ι του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, περιλαμβάνει όχι μόνον τον αριθμό των απασχολουμένων και τα οικονομικά όρια που προσδιορίζουν τις κατηγορίες των επιχειρήσεων (άρθρο 2 του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361), αλλά και, μεταξύ άλλων, τους τύπους των επιχειρήσεων που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του αριθμού των απασχολουμένων και των χρηματοοικονομικών ποσών (άρθρο 3 του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361). Επιπλέον, ο περιορισμός που προτείνει η προσφεύγουσα θα κατέλυε την πρακτική αποτελεσματικότητα της συστάσεως 2003/361, ήτοι την τήρηση του ίδιου ορισμού των ΜΜΕ στο πλαίσιο της εφαρμογής των πολιτικών της Ένωσης. Επιπλέον, πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε ο ορισμός των ΜΜΕ να μην καταστρατηγείται για αμιγώς τυπικούς λόγους (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, HaTeFo, C-110/13, EU:C:2014:114, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Τέλος, η επίκληση από την προσφεύγουσα του άρθρου 12 του κανονισμού 340/2008 δεν δύναται να αναιρέσει το εν λόγω συμπέρασμα, καθόσον σκοπός του εν λόγω άρθρου είναι η αντιμετώπιση της μη ισχύουσας εν προκειμένω ειδικής καταστάσεως του αποκλειστικού αντιπροσώπου κατασκευαστή, παρασκευαστή σκευάσματος ή παραγωγού είδους μη εγκατεστημένου στην Ένωση.

82 Βάσει των ανωτέρω, δεν προκύπτει ότι ο ECHA, αποφασίζοντας να εφαρμόσει το σύνολο των κριτηρίων που μνημονεύονται στο παράρτημα της συστάσεως 2003/361, ενέργησε καθ' υπέρβαση ή και κατά κατάχρηση εξουσίας.

83 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο ως αβάσιμο.

– Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά κατ' ουσίαν υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά τις πληροφορίες που ζητήθηκαν από την προσφεύγουσα

84 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι ο ECHA ενέργησε καθ' υπέρβαση ή και κατά κατάχρηση εξουσίας, ζητώντας της μεγάλο αριθμό πληροφοριών που αφορούσαν τις δραστηριότητές της, και τούτο για μεγάλο χρονικό διάστημα, καθώς και τις δραστηριότητες τρίτων εταιριών.

85 Υπογραμμίζεται προκαταρκτικώς ότι εναπόκειται στην αιτούσα την καταχώριση επιχείρηση, κατόπιν αιτήματος του ECHA, να αποδείξει ότι δικαιούται μείωση του τέλους ή ατέλεια (άρθρο 13, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 340/2008). Εξάλλου, όπως προκύπτει από την ανάλυση του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο ECHA μπορούσε να ζητήσει από την προσφεύγουσα να προσκομίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι ήταν πράγματι «μικρή επιχείρηση» κατά τη σύσταση 2003/361, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που αφορούσαν ενδεχόμενες συνεργαζόμενες ή συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

86 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται, όπως επισημαίνει ο ECHA στα δικόγραφά του, ότι, με τα έγγραφα της 20ής Φεβρουαρίου και της 20ής Μαρτίου 2012, η προσφεύγουσα κλήθηκε να προσκομίσει πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των απασχολουμένων και τους ισολογισμούς των δύο τελευταίων οικονομικών χρήσεων προ των καταχωρίσεων καθώς και πληροφορίες σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της κατά τον χρόνο υποβολής των φακέλων καταχωρίσεως, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικών με τις συνδεδεμένες ή συνεργαζόμενες με την προσφεύγουσα επιχειρήσεις. Όσον αφορά το αίτημα σχετικά με τον αριθμό των απασχολουμένων και τους ισολογισμούς των δύο τελευταίων οικονομικών χρήσεων, το αίτημα αυτό ήταν δικαιολογημένο λαμβανομένου υπόψη, ειδικότερα, του άρθρου 4, παράγραφος 2, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361. Κατά τη διάταξη αυτή, «[ό]ταν, κατά την ημερομηνία κλεισίματος των λογαριασμών και σε ετήσια βάση, μια επιχείρηση βρίσκεται πάνω ή κάτω από τα όρια τα σχετικά με τον αριθμό απασχολουμένων ή τα χρηματικά όρια που αναφέρονται στο άρθρο 2, η κατάσταση αυτή έχει ως αποτέλεσμα την απόκτηση ή την απώλεια της ιδιότητας της μεσαίας, μικρής ή πολύ μικρής επιχείρησης μόνον εάν η υπέρβαση των εν λόγω ορίων επαναληφθεί επί δύο διαδοχικά οικονομικά έτη». Εξάλλου, όπως προκύπτει από την ανταλλαγή διαφόρων εγγράφων και ηλεκτρονικών μηνυμάτων μεταξύ του ECHA και της προσφεύγουσας, τα αιτήματα του ECHA σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της προσφεύγουσας και οι πληροφορίες σχετικά με τις εταιρίες που θεωρούνται συνεργαζόμενες ή συνδεδεμένες με αυτήν στηρίζονταν επίσης στα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα και, ειδικότερα, στις ελεγμένες χρηματοοικονομικές καταστάσεις της. Ο ECHA ήταν, ειδικότερα, σε θέση να διαπιστώσει, σε ηλεκτρονικό μήνυμα που απέστειλε στην προσφεύγουσα στις 4 Μαρτίου 2013, ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να θεωρηθεί ότι είναι συνδεδεμένη με δύο επιχειρήσεις, συγκεκριμένα με τις Saced και Cogefin, και συνεργαζόμενη με δύο άλλες επιχειρήσεις, συγκεκριμένα με τις Premix και Sicical. Εξάλλου, ο ECHA έκρινε ότι μια επιχείρηση, η Calme Lux, έπρεπε να θεωρηθεί ότι συνδέεται με τη Sicical. Επ' αυτής της βάσεως, και λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 6, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, ο ECHA ζήτησε, μεταξύ άλλων, από την προσφεύγουσα στοιχεία για την Calme Lux. Το άρθρο αυτό προβλέπει συγκεκριμένα ότι «τα στοιχεία των επιχειρήσεων που συνεργάζονται με την εξεταζόμενη επιχείρηση προκύπτουν από τους λογαριασμούς και τα λοιπά στοιχεία, ενοποιημένα εφόσον υπάρχουν, στα οποία προστίθεται το 100 % των στοιχείων των επιχειρήσεων που συνδέονται με τις συνεργαζόμενες αυτές επιχειρήσεις, εκτός εάν τα στοιχεία τους περιλαμβάνονται ήδη βάσει ενοποίησης». Η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η Calme Lux μπορούσε να θεωρηθεί ότι είναι επιχείρηση συνδεδεμένη με μία από τις συνεργαζόμενες με αυτήν επιχειρήσεις, ήτοι τη Sicical. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι το αίτημα του ECHA για προσκόμιση στοιχείων, ιδίως σχετικά με την Calme Lux, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που θέτει η σύσταση 2003/361 και των εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να θεωρηθεί υπερβολικό. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε

κανένα στοιχείο το οποίο να τεκμηριώνει ότι τα στοιχεία που ζήτησε ο ECHA δεν ήταν δυνατό να του αποσταλούν. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα περιορίστηκε κατ' ουσίαν στην επισήμανση ότι δεν μπορούσε να αποστείλει στον ECHA στοιχεία σχετικά με τρίτη εταιρία. Όμως, το γεγονός αυτό από μόνο δεν είναι ικανό να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα τελούσε σε πραγματική αδυναμία να προσκομίσει στον ECHA τα στοιχεία που είχαν ζητηθεί. Εξάλλου, ο ECHA επισήμανε επανειλημμένως στην προσφεύγουσα ότι η Calme Lux μπορούσε να του προσκομίσει απευθείας τα επίμαχα στοιχεία, όπως προκύπτει μεταξύ άλλων από τα ηλεκτρονικά μηνύματα που απέστειλε στην προσφεύγουσα στις 19 Ιουνίου, 4 Ιουλίου και 8 Αυγούστου 2012 και στις 4 Μαρτίου 2013. Η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι δεν υπήρχε εν προκειμένω τέτοια δυνατότητα.

87 Όσον αφορά το ότι ο ECHA ενέργησε κακόπιστα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, και ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας, που προβλήθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως, είναι παραδεκτό και ότι πρέπει να νοηθεί ότι αφορά τη μη τήρηση της υποχρεώσεως επιμέλειας ή χρηστής διοικήσεως που φέρει ο ECHA, το επιχείρημα αυτό είναι σε κάθε περίπτωση προδήλως αβάσιμο. Συγκεκριμένα, από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στο πλαίσιο της συζητήσεως της υποθέσεως και ιδίως από τα έγγραφα και τα ηλεκτρονικά μηνύματα που απέστειλε ο ECHA προκύπτει ότι η προσφεύγουσα γνώριζε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ποια στοιχεία όφειλε να προσκομίσει και τους λόγους που στήριζαν τα αιτήματα του ECHA.

88 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, ουδόλως προκύπτει ότι ο ECHA, ιδίως ζητώντας τα σχετικά με την Calme Lux στοιχεία, ενέργησε καθ' υπέρβαση ή και κατά κατάχρηση εξουσίας.

89 Επομένως, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο ως αβάσιμο.

– Επί των πρόσθετων επιχειρημάτων που αναπτύχθηκαν κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως

90 Η προσφεύγουσα αναπτύσσει, κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, επιχειρήματα τα οποία συμπληρώνουν εκείνα που εξετάστηκαν προηγουμένως, υποστηρίζοντας ότι δεν υπαγόταν στην αρμοδιότητα του ECHA η κατά το άρθρο 13 του κανονισμού 340/2008 διοικητική επιβάρυνση, η οποία αντιθέτως εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Επιτροπής. Η προσφεύγουσα προσάπτει, επίσης, στην Επιτροπή ότι παρέβη την υποχρέωσή της ελέγχου ανεχόμενη το ότι ο ECHA ανέλαβε, ουσιαστικά, εξουσίες χωρίς ρητή ανάθεση προς τούτο.

91 Συναφώς, πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Ο ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτό πρέπει να κρίνεται παραδεκτός (βλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2011, Romana Tabacchi κατά Επιτροπής, T-11/06, EU:T:2011:560, σκέψη 124 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

92 Εν προκειμένω, όμως, ο πρώτος λόγος ο οποίος αφορά έλλειψη αρμοδιότητας, κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας από τον ECHA κατά την έκδοση της αποφάσεως SME(2013) 1328 απέβλεπε στην αμφισβήτηση της αρμοδιότητας του ECHA να προβεί σε εξακρίβωση του μεγέθους των αιτουσών την καταχώριση επιχειρήσεων. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως, ο οποίος βάλλει κατά της αποφάσεως SME(2013) 1328, όπως αποτυπώθηκε στην προσφυγή, δεν απέβλεπε στην αμφισβήτηση της αρμοδιότητας του ECHA να επιβάλει διοικητική επιβάρυνση. Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα που ανέπτυξε η προσφεύγουσα κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως πρέπει να νοηθούν ως νέος ισχυρισμός. Εξάλλου, αυτός ο νέος ισχυρισμός δεν στηρίζεται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Ειδικότερα, η εκ μέρους της προσφεύγουσας ερμηνεία της επιχειρηματολογίας που ανέπτυξε ο ECHA για την άμυνά του, σύμφωνα με την οποία ο ECHA θεωρούσε ότι είχε «σιωπηρή» αρμοδιότητα να εξετάζει το μέγεθος των αιτουσών την καταχώριση

επιχειρήσεων, είναι προδήλως αβάσιμη καθόσον ο ECHA επισήμανε επανειλημμένως στα δικόγραφά του ότι ήταν αρμόδιος βάσει των συναφών νομοθετημάτων. Επιπλέον, το μέρος της επιχειρηματολογίας που ανέπτυξε ο ECHA για την άμυνά του, που επικαλείται η προσφεύγουσα, αφορούσε την αρμοδιότητα εξακριβώσεως του μεγέθους των αιτουσών την καταχώριση επιχειρήσεων και όχι την αρμοδιότητα επιβολής διοικητικής επιβαρύνσεως. Επομένως, επιβάλλεται η απόρριψη ως απαραδέκτων των επιχειρημάτων που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως.

93 Εν πάση περιπτώσει, τα προβληθέντα από την προσφεύγουσα επιχειρήματα είναι αβάσιμα. Πράγματι, όπως προκύπτει από το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 340/2008, όπου παραπέμπει το άρθρο 13, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού, «[τ]ο διοικητικό συμβούλιο του [ECHA] καταρτίζει ταξινόμηση των διαφόρων υπηρεσιών και επιβαρύνσεων, η οποία εγκρίνεται κατόπιν θετικής γνώμης της Επιτροπής». Επιβάλλεται συναφώς η επισήμανση ότι σκοπός του άρθρου 11 του κανονισμού 340/2008 είναι να επιτρέπεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η είσπραξη από τον ECHA επιβαρύνσεως για υπηρεσίες για τις οποίες δεν καταβάλλεται άλλο τέλος ή άλλη επιβάρυνση που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό. Επομένως, η ταξινόμηση στην οποία προβαίνει το διοικητικό συμβούλιο του ECHA περιλαμβάνει κατ' ανάγκην τον καθορισμό του ύψους των επίμαχων επιβαρύνσεων, με την επιφύλαξη της θετικής γνώμης της Επιτροπής, άλλως θα καταλυόταν η πρακτική αποτελεσματικότητα του εν λόγω άρθρου 11. Στον βαθμό που το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008, το οποίο αφορά ειδικώς τη διοικητική επιβάρυνση, παραπέμπει στην προβλεπόμενη στο άρθρο 11, παράγραφος 5, του ιδίου κανονισμού διαδικασία, δεν προκύπτει από κανένα προσκομισθέν από την προσφεύγουσα στοιχείο ότι ο ECHA δεν είχε την αναγκαία αρμοδιότητα για τον καθορισμό του ύψους της εν λόγω επιβαρύνσεως.

94 Όσον αφορά το άρθρο 59 του κανονισμού 2343/2002 που επικαλείται η προσφεύγουσα, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 99 του κανονισμού 1907/2006, οι δημοσιονομικοί κανόνες που εφαρμόζει ο ECHA δεν επιτρέπεται να αποκλίνουν από τον κανονισμό 2343/2002. Συναφώς, το άρθρο 5, στοιχείο α', του κανονισμού 2343/2002 προβλέπει ότι ο προϋπολογισμός οργανισμού της Ένωσης, όπως ο ECHA, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων «ίδια έσοδα, όπου περιλαμβάνονται όλοι οι φόροι και τέλη τα οποία ο κοινοτικός οργανισμός είναι εξουσιοδοτημένος να εισπράττει στο πλαίσιο των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί, καθώς και άλλα ενδεχομένως έσοδα». Το δε άρθρο 59 του κανονισμού 2343/2002 αναφέρεται στην κατάσταση κατά την οποία «τα τέλη και οι επιβαρύνσεις καθορίζονται πλήρως από τη νομοθεσία ή από αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου». Αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, δεν μπορεί να συναχθεί από την τελευταία αυτή διάταξη ότι τα διοικητικά συμβούλια των οργανισμών της Ένωσης δεν δύνανται να διαθέτουν, κατά περίπτωση, την αναγκαία αρμοδιότητα για τον καθορισμό των τελών ή επιβαρύνσεων. Εν προκειμένω, τέτοια αρμοδιότητα, όσον αφορά τη διοικητική επιβάρυνση, ανατέθηκε στο διοικητικό συμβούλιο του ECHA με το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008, με την επιφύλαξη της θετικής γνώμης της Επιτροπής.

95 Βάσει του συνόλου των ανωτέρω στοιχείων, ο πρώτος λόγος που προέβαλε η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πλάνη κατά την εφαρμογή της συστάσεως 2003/361 και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

96 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν τα επιμέρους κριτήρια της συστάσεως 2003/361 έπρεπε να θεωρηθούν εφαρμοστέα στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο ECHA τα εφάρμοσε εσφαλμένως. Συγκεκριμένα, έλαβε υπόψη εν προκειμένω τις σχέσεις που η προσφεύγουσα διατηρεί με επιχειρήσεις λειτουργούσες σε διαφορετικές αγορές, ήτοι σε τομείς εκτός του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού 1907/2006. Δεν ήταν επομένως θεμιτό και εύλογο να ζητηθεί από την προσφεύγουσα να λογοδοτήσει για τις σχέσεις της με τις εταιρίες αυτές. Τούτο δε ισχύει ιδίως ως προς την προσφεύγουσα η οποία είναι παραγωγός και όχι εισαγωγική εταιρία. Οι δύο αυτές δραστηριότητες

ήταν διαφορετικές και δεν έπρεπε να υπαχθούν στο ίδιο κανονιστικό πλαίσιο. Η προσέγγιση του ECHA είχε ως συνέπεια την καταβολή τέλους ίδιου με εκείνο που ισχύει για επιχειρήσεις με πολύ διαφορετικά επίπεδα παραγωγής και κύκλους εργασιών. Οδήγησε στη μεταχείριση διαφορετικών οικονομικών καταστάσεων με όμοιο τρόπο. Η σύσταση 2003/361 προβλέπει τρία κύρια κριτήρια για τον ορισμό της έννοιας των ΜΜΕ. Τα επιμέρους κριτήρια της εν λόγω συστάσεως, τα οποία υπηρετούν άλλους σκοπούς, προβλέπουν ωστόσο ότι οι επιχειρήσεις που διατηρούν σχέσεις μέσω ενός φυσικού προσώπου ή ομάδας φυσικών προσώπων μπορούν να θεωρηθούν συνδεδεμένες μόνον εφόσον δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά ή σε όμορες αγορές. Εν προκειμένω, όμως, η προσφεύγουσα ανήκει σε «ομάδα φυσικών προσώπων που ενεργούν από κοινού». Επομένως, ο ECHA έπρεπε να μη συμπεριλάβει στον έλεγχό του τις σχέσεις που ενδεχομένως είχε η προσφεύγουσα με τις επίμαχες τρίτες εταιρίες οι οποίες δεν δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά ή σε όμορες αγορές. Η απόφαση του ECHA να εφαρμόσει αυστηρώς τους κανόνες της συστάσεως 2003/361 παραβιάζει επίσης την αρχή της αναλογικότητας. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει τέλος ότι ο ECHA δεν εξακρίβωσε την ύπαρξη ή μη πραγματικού ελέγχου των δικαιωμάτων ψήφου.

97 Ο ECHA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

98 Πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας για μη συμπερίληψη στον ορισμό των ΜΜΕ, κατά την εφαρμογή του κανονισμού 340/2008, των σχέσεων που ενδεχομένως υπάρχουν μεταξύ επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε διαφορετικές αγορές, ή και σε τομείς εκτός του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού 1907/2006, το επιχείρημα αυτό στερείται νομικού ερείσματος. Εξάλλου, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 9 της συστάσεως 2003/361, στην οποία παραπέμπει ο κανονισμός 340/2008, σκοπός της αναλύσεως των σχέσεων που είναι δυνατόν να υπάρχουν μεταξύ διαφορετικών επιχειρήσεων είναι να αποκλειστούν από τον ορισμό των ΜΜΕ οι όμιλοι επιχειρήσεων των οποίων η οικονομική ισχύς υπερβαίνει εκείνη μιας ΜΜΕ. Αυτή η οικονομική ισχύς, ελλείψει αντίθετων ενδείξεων, δεν μπορεί να περιοριστεί σε ομίλους επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στις ίδιες αγορές, ήτοι σε τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1907/2006. Κάθε άλλη ερμηνεία θα καθιστούσε άνευ αντικειμένου τον ορισμό των ΜΜΕ που προβλέπει η σύσταση 2003/361 και ο οποίος έχει εφαρμογή, βάσει ρητής παραπομπής, στο πλαίσιο του κανονισμού 1907/2006. Το ίδιο ισχύει για τη διάκριση στην οποία προβαίνει η προσφεύγουσα μεταξύ των «παραγωγών» επιχειρήσεων και των «εισαγωγικών» επιχειρήσεων.

99 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ανήκει σε «ομάδα φυσικών προσώπων που ενεργούν από κοινού», κατά την έννοια της συστάσεως 2003/361, το επιχείρημα αυτό είναι προδήλως αβάσιμο. Επισημαίνεται συναφώς ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361 προβλέπει ότι «οι επιχειρήσεις που διατηρούν μια από τις [σχέσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α′ έως δ′, του ίδιου παραρτήματος] μέσω ενός φυσικού προσώπου ή ομάδας φυσικών προσώπων που ενεργούν από κοινού θεωρούνται επίσης συνδεδεμένες επιχειρήσεις καθόσον ασκούν το σύνολο ή τμήμα των δραστηριοτήτων τους στην ίδια αγορά ή σε όμορες αγορές». Η προσφεύγουσα, όμως, διατηρεί απευθείας με τις επιχειρήσεις Saced και Cogefin, και όχι μέσω φυσικού προσώπου ή ομάδας φυσικών προσώπων που ενεργούν από κοινού, σχέσεις όπως οι απαριθμούμενες στο άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α′, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, καθόσον της ανήκει άνω του 50 % του κεφαλαίου τους και ισχύει επομένως, όπως ορθώς υποστηρίζει ο ECHA στα δικόγραφά του, τεκμήριο ότι έχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου στις επιχειρήσεις αυτές. Η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι τούτο δεν ίσχυε καθόσον σε αυτήν εναπέκειτο να αποδείξει, κατόπιν αιτήματος του ECHA, ότι δικαιούται μείωση του τέλους ή ατέλεια (άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008). Το γεγονός ότι οι μετοχές της προσφεύγουσας ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα δεν μεταβάλλει το συμπέρασμα αυτό.

100 Τρίτον, η εκ μέρους της προσφεύγουσας επίκληση παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας εδράζεται επί εσφαλμένης εκτιμήσεως εκ μέρους του ECHA της συστάσεως 2003/361. Στον βαθμό που, για τους λόγους που μόλις εκτέθηκαν, ο ECHA δεν υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση της συστάσεως 2003/361, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας πρέπει να απορριφθεί.

101 Βάσει των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η απόρριψη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα ως αβάσιμου.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά έλλειψη αρμοδιότητας και κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του εκτελεστικού διευθυντή του ECHA

102 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, σε συνέχεια του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι ο εκτελεστικός διευθυντής του ECHA δεν είναι αρμόδιος να εκδώσει ή να υπογράψει απόφαση σχετικά με το μέγεθος των εγγεγραμμένων επιχειρήσεων ούτε να αποφασίσει αν πρέπει να επιβληθεί το πλήρες τέλος αντί του μειωμένου και να επιβάλει διοικητική επιβάρυνση. Μοναδικό καθήκον του εκτελεστικού διευθυντή είναι η διόρθωση αποφάσεως του ECHA κατόπιν προσφυγής. Η απόφαση SME(2013) 1328 είναι, επομένως, άκυρη.

103 Ο ECHA αμφισβητεί τα προβληθέντα από την προσφεύγουσα επιχειρήματα.

104 Αρκεί συναφώς η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς επισήμανε ο ECHA στα δικόγραφά του, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι ο εκτελεστικός διευθυντής είναι ο «νόμιμος εκπρόσωπος» του ECHA. Στο πλαίσιο αυτό, ο εκτελεστικός διευθυντής είναι αρμόδιος μεταξύ άλλων για την «τρέχουσα διοίκηση» του ECHA (άρθρο 83, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1907/2006). Εξάλλου, κατά το άρθρο 100, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, ο ECHA «εκπροσωπείται από τον εκτελεστικό διευθυντή του». Περαιτέρω, στο πλαίσιο της εκτελέσεως του προϋπολογισμού του ECHA η οποία του έχει ανατεθεί, ο εκτελεστικός διευθυντής ασκεί τα καθήκοντα του διατάκτη (άρθρο 97 του κανονισμού 1907/2006). Καθόσον ο ECHA είχε την αναγκαία αρμοδιότητα να προβεί σε εξακρίβωση του μεγέθους των αιτουσών την καταχώριση επιχειρήσεων, όπως τούτο διαπιστώθηκε κατά την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας, και, κατά συνέπεια, να ζητήσει την καταβολή των οφειλομένων τελών και διοικητικών επιβαρύνσεων, η υπογραφή της αποφάσεως SME(2013) 1328 από τον εκτελεστικό διευθυντή του ECHA δεν πάσχει από έλλειψη νομιμότητας.

105 Επομένως, επιβάλλεται η απόρριψη του τρίτου λόγου ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα ως αβάσιμου.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας εκ μέρους του ECHA καθώς και παράβαση του άρθρου 5 ΣΕΕ κατά την έκδοση των αποφάσεων MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D

106 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, στο πλαίσιο της εισπράξεως τελών, η αρμοδιότητα του ECHA είναι απλώς εκτελεστική. Μοναδικό καθήκον του διοικητικού συμβουλίου του ECHA είναι η ταξινόμηση των επιβαρύνσεων. Εναπόκειται στην Επιτροπή να καθορίζει το ύψος τους, σύμφωνα με τον προβλεπόμενο στο άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 κανόνα. Επιπλέον, το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008 αναφέρεται σε «διοικητική επιβάρυνση», στον ενικό αριθμό, όπερ αποκλείει τον καθορισμό διαφορετικών επιβαρύνσεων αναλόγως του μεγέθους των επιχειρήσεων αντιθέτως προς ό,τι συνέβη εν προκειμένω. Εξάλλου, ο ECHA δεν ήταν σε θέση να καθορίσει το ποσό της διοικητικής επιβαρύνσεως που προορίζεται για τα έσοδα του ισολογισμού του. Τέλος, ο κανονισμός 340/2008 και ο εκτελεστικός κανονισμός 254/2013 δεν περιέχουν ειδική διάταξη για τις διοικητικές επιβαρύνσεις ή, έστω, για την εφαρμογή τους. Η Επιτροπή επέλεξε, επομένως, προς το παρόν να μην ασκήσει την εν λόγω εξουσία της. Ο ECHA δεν μπορούσε επομένως να

καθορίσει, με τις αποφάσεις MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D, το ύψος της διοικητικής επιβαρύνσεως. Ο ECHA υποκατέστησε τις εθνικές αρχές, κατά παράβαση του άρθρου 5 ΣΕΕ, θεσπίζοντας οικονομική κύρωση υπό τον μανδύα της διοικητικής επιβαρύνσεως. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η άποψη του ECHA ότι σκοπός της διοικητικής επιβαρύνσεως είναι η κάλυψη των πραγματοποιηθέντων εξόδων έρχεται σε αντίθεση με το γεγονός ότι ορισμένες ελεγχθείσες επιχειρήσεις δεν θα έπρεπε να φέρουν την εν λόγω επιβάρυνση εφόσον, κατόπιν εξετάσεως, η δήλωσή τους αποδεικνυόταν ορθή. Εάν σκοπός των διοικητικών επιβαρύνσεων ήταν η κάλυψη των εξόδων που πραγματοποίησε ο ECHA, τα έξοδα αυτά θα έπρεπε να κατανέμονται δικαίως σε όλες τις επιχειρήσεις που ζητούν καταχώριση.

107 Ο ECHA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

108 Επισημαίνεται προκαταρκτικώς ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά ακριβώς τις αποφάσεις MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D.

109 Υπενθυμίζεται, όμως, ότι η προσφυγή ακυρώσεως, κατά το μέρος που βάλλει κατά των αποφάσεων MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D, είναι απαράδεκτη (βλ. σκέψεις 44 και 60 ανωτέρω).

110 Εάν υποτεθεί ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εγείρει, στην πραγματικότητα, ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά των αποφάσεων MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D, ο λόγος αυτός είναι εν πάση περιπτώσει αβάσιμος.

111 Πρώτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας με τα οποία αμφισβητείται η αρμοδιότητα του ECHA να καθορίζει το ύψος της διοικητικής επιβαρύνσεως και να προσδιορίζει το ποσό της διοικητικής επιβαρύνσεως που προορίζεται να αποτελέσει έσοδο του ισολογισμού του, τα επιχειρήματα αυτά συνοδεύουν, κατ' ουσίαν, εκείνα που αναπτύχθηκαν συμπληρωματικώς στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και βάλλουν κατά της αποφάσεως SME(2013) 1328. Για τους προαναφερθέντες στις σκέψεις 93 και 94 λόγους, επιβάλλεται η απόρριψη των επιχειρημάτων που προέβαλε συναφώς η προσφεύγουσα.

112 Δεύτερον, ως προς το ότι, κατά παράβαση του άρθρου 5 ΣΕΕ, ο ECHA υποκατέστησε τις εθνικές αρχές θεσπίζοντας οικονομική κύρωση υπό τον μανδύα διοικητικής επιβαρύνσεως, το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο. Υπενθυμίζεται συναφώς ότι η αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού 340/2008 ορίζει ότι «[η] υποβολή ψευδών στοιχείων πρέπει να αποθαρρύνεται με την επιβολή διοικητικής επιβάρυνσης από [τον ECHA] και, κατά περίπτωση, αποτρεπτικού προστίμου από τα κράτη μέλη». Από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι η επιβολή διοικητικής επιβαρύνσεως υπηρετεί τον σκοπό της αποθαρρύνσεως της υποβολής ψευδών στοιχείων από τις επιχειρήσεις. Από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη προκύπτει επίσης ότι η διοικητική επιβάρυνση δεν μπορεί να εξομοιωθεί με πρόστιμο (απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2014, Spraylat κατά ECHA, T-177/12, EU:T:2014:849, σκέψη 34). Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η διοικητική επιβάρυνση που της επιβλήθηκε εν προκειμένω εξομοιωνόταν με πρόστιμο. Ειδικότερα, το επιχείρημα της προσφεύγουσας στηρίζεται ουσιαστικά στο γεγονός ότι το ποσό της διοικητικής επιβαρύνσεως υπολογίστηκε βάσει των εξόδων εξακριβώσεως που πραγματοποίησε ο ECHA, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων τα οποία εν τέλει δεν πρόκειται να φέρουν οι επιχειρήσεις οι οποίες υπέβαλαν ορθώς τις πληροφορίες σχετικά με το μέγεθός τους. Από μόνον το γεγονός αυτό δεν συνάγεται, όμως, ότι το ύψος της διοικητικής επιβαρύνσεως, όπως αυτό που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εν προκειμένω, εξομοιώνεται με πρόστιμο, καθόσον η διοικητική επιβάρυνση συμβάλλει επίσης στον σκοπό της αποθαρρύνσεως της υποβολής ψευδών πληροφοριών από τις επιχειρήσεις. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008, εάν το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι δικαιούται μείωση τέλους ή ατέλεια δεν μπορεί να το αποδείξει, ο ECHA επιβάλλει το πλήρες ποσό του τέλους ή της επιβαρύνσεως, καθώς και διοικητική επιβάρυνση. Ως εκ τούτου, μόνον τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία δεν μπορούν να αποδείξουν ότι δικαιούνται μείωση τέλους ή ατέλεια υπόκεινται σε διοικητική επιβάρυνση έναντι του ECHA.

113 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα που προέβαλε η προσφεύγουσα ότι το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008 αποκλείει τον καθορισμό διαφορετικών διοικητικών επιβαρύνσεων αναλόγως του μεγέθους των επιχειρήσεων, το επιχείρημα αυτό στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της χρήσεως στον ενικό αριθμό της φράσεως «διοικητική επιβάρυνση» στην κρίσιμη ρύθμιση. Πράγματι, η χρήση στον ενικό αριθμό της φράσεως αυτής, στο πλαίσιο του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008, σημαίνει ότι, όταν φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν μπορεί να αποδείξει ότι δικαιούται τη διεκδικούμενη μείωση, ο ECHA τού επιβάλλει διοικητική επιβάρυνση. Τούτο δε σημαίνει ότι το ύψος της εν λόγω διοικητικής επιβαρύνσεως πρέπει να είναι όμοιο για όλες τις αιτούσες την καταχώριση επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως του μεγέθους τους. Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι ένας από τους σκοπούς του κανονισμού 1907/2006 είναι η συνεκτίμηση της ειδικής καταστάσεως των ΜΜΕ, όπως τούτο προκύπτει μεταξύ άλλων από την αιτιολογική σκέψη 8 και από το άρθρο 74, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού. Εξάλλου, η αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 340/2008 αναφέρει ειδικότερα ότι «[μ]ειωμένα τέλη και επιβαρύνσεις επιβάλλονται […] σε [ΜΜΕ]». Περαιτέρω, υπενθυμίζεται ότι η επιβολή διοικητικής επιβαρύνσεως συμβάλλει στον σκοπό της αποθαρρύνσεως των επιχειρήσεων να υποβάλλουν ψευδείς πληροφορίες, όπως τούτο απορρέει από την προμνησθείσα στη σκέψη 112 νομολογία. Η επιδίωξη του σκοπού αυτού δύναται να συνεπάγεται, εφόσον απαιτείται, τη συνεκτίμηση του πραγματικού μεγέθους των αιτουσών την καταχώριση επιχειρήσεων.

114 Βάσει του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η απόρριψη του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα και, ως εκ τούτου, της προσφυγής καθόσον με αυτή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως SME(2013) 1328.

*Επί των αιτημάτων περί επιστροφής ποσών ή καταβολής αποζημιώσεως από τον ECHA*

115 Με τα δύο τελευταία αιτήματά της, η προσφεύγουσα ζητεί, αφενός, την επιστροφή των ποσών που φέρεται ότι εισέπραξε αχρεωστήτως ο ECHA ή, αφετέρου, την καταδίκη του ECHA σε αποζημίωσή της για την προκληθείσα ζημία.

116 Συναφώς, και χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί το παραδεκτό των δύο αυτών αιτημάτων, αρκεί η διαπίστωση ότι τα εν λόγω αιτήματα συνδέονται ευθέως με το κύριο αίτημα της ακυρώσεως των προσβαλλομένων πράξεων και δεν στηρίζονται σε λόγους διαφορετικούς από εκείνους που εξετάστηκαν στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως. Καθόσον οι συγκεκριμένοι λόγοι απορρίφθηκαν ως αβάσιμοι, επιβάλλεται η απόρριψη και των αιτημάτων περί επιστροφής ποσών ή καταβολής αποζημιώσεως από τον ECHA.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

117 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής και του ECHA.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή, κατά το μέρος που ασκείται κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ως απαράδεκτη.**

**2) Απορρίπτει την προσφυγή, κατά το μέρος που ασκείται κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), ως εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει αβάσιμη.**

**3) Καταδικάζει τη Leone La Ferla SpA στα δικαστικά έξοδα.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Σεπτεμβρίου 2016.

(υπογραφές)

# Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς ..... 2

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... 3

Σκεπτικό ..... 5

1. Επί του παραδεκτού της προσφυγής κατά το μέρος που στρέφεται κατά της Επιτροπής ..... 5

2. Επί του παραδεκτού ορισμένων αιτημάτων της ασκηθείσας κατά του ECHA προσφυγής ακυρώσεως ..... 10

3. Επί της ουσίας ..... 13

Επί των αιτημάτων ακυρώσεως ..... 13

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με την αιτιολογία της αποφάσεως SME(2013) 1328 ..... 13

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά έλλειψη αρμοδιότητας, κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας από τον ECHA κατά την έκδοση της αποφάσεως SME(2013) 1328 ..... 14

– Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αφορά κατ' ουσίαν έλλειψη αρμοδιότητας του ECHA προς αξιολόγηση του μεγέθους των αιτουσών την καταχώριση επιχειρήσεων ..... 16

– Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως το οποίο αφορά κατ' ουσίαν υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας κατά την εφαρμογή της συστάσεως 2003/361 ..... 16

– Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά κατ' ουσίαν υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά τις πληροφορίες που ζητήθηκαν από την προσφεύγουσα ..... 18

– Επί των πρόσθετων επιχειρημάτων που αναπτύχθηκαν κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως ..... 19

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πλάνη κατά την εφαρμογή της συστάσεως 2003/361 και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας ..... 20

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά έλλειψη αρμοδιότητας και κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του εκτελεστικού διευθυντή του ECHA ..... 22

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας εκ μέρους του ECHA καθώς και παράβαση του άρθρου 5 ΣΕΕ κατά την έκδοση των αποφάσεων MB/D/29/2010 και MB/21/2012/D ..... 22

Επί των αιτημάτων περί επιστροφής ποσών ή καταβολής αποζημιώσεως από τον ECHA ..... 24

Επί των δικαστικών εξόδων ..... 24